

Matouš Evangelium

Ježíšův rodokmen

¹ Ježíšův rodokmen sahá přes Davida až k Abrahamovi.

² Abraham – Izák

Izák – Jákob

³ Jákob – Juda (a bratři)

Juda – Peres a Zerach (matka Tamar)

Peres – Chesrón

Chesrón – Rám

⁴ Rám – Amínadab

Amínadab – Nachšón

Nachšón – Salmón

⁵ Salmón – Bóaz (matka: Rachab)

Bóaz – Obéd (matka: Rút)

Obéd – Jišaj

⁶ Jišaj – David (král)

David – Šalomoun (matka: Batšeba).

⁷ Šalomoun – Rechabeám

Rechabeám – Abijám

Abijám – Ása

⁸ Ása – Jóšafat

Jóšafat – Jóram

Jóram – Uzijáš

⁹ Uzijáš – Jótam

Jótam – Achaz

Achaz – Chizkijáš

¹⁰ Chizkijáš - Menaše

Menaše - Ámon

Ámon - Jóšijáš

¹¹ Jóšijáš - Jechoniáš

¹² Jekonjáš a jeho bratři.

Babylónské zajetí -

Jekonjáš - Šealtíel

Šealtíel - Zerubábel

¹³ Zerubábel - Abiud

Abiud - Eljakim

Eljakim - Azór

¹⁴ Azór - Sádok

Sádok - Achim

Achim - Eliud

¹⁵ Eliud - Eleazar

Eleazar - Mattan

Mattan - Jákob

¹⁶ Jákob - Josef

Josef (muž Marie)

JEŽÍŠ KRISTUS (narozen z Marie).

Rodokmen uzavírá Josef, manžel Marie,
které se narodil Ježíš - Boží Syn.

¹⁷ Od praotce Abrahama k Davidovi je to čtrnáct generací, dále čtrnáct generací od Davida po babylónské zajetí a od zajetí v Babylóně až ke Kristu také čtrnáct.

Anděl se zjevuje Josefovi

¹⁸ S narozením Ježíše Krista to bylo takto: Ježíšova matka Marie byla zasnoubena s Josefem. Dříve, než se vzali, se však ukázalo, že

bude matkou. ¹⁹ Josef byl ohleduplný muž a nechtěl Marii vystavit veřejné hanbě, proto se rozhodl, že se s ní rozejde. ²⁰ Když o tom uvažoval, ukázal se mu ve snu Boží posel a řekl: „Josefe, Davidův synu, neboj se vzít si Marii. Co v ní bylo počato, je z Ducha svatého. ²¹ Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš. On vysvobodí svůj lid z moci zla. ²² Těmito událostmi se splní předpověď proroka Izajáše: ²³ „Slyšte! Panna bude těhotná a porodí syna. Budete mu říkat Immanuel, to znamená: Bůh je s námi.““

²⁴ Když se Josef probudil, udělal vše tak, jak mu přikázal Boží posel, a oženil se s Marií. ²⁵ Ale nežil s ní manželsky až do doby, kdy se jí narodil syn, kterému dal jméno Ježíš.

2

Příchod učenců z východní země

¹ Ježíš se narodil v Betlémě v Judsku za vlády krále Heroda. V té době přijeli do Jeruzaléma učenci z východní země a vyptávali se: ² „Kde je ten židovský král, který se právě narodil? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.“

³ Tato novina velmi znepokojila krále Heroda, a nejen jeho, ale i všechny obyvatele Jeruzaléma.

⁴ Král svolal všechny přední kněze a učitele zákona a ptal se jich, kde se má narodit Kristus.

⁵ Oni mu odpověděli: „V Betlémě v Judsku. Prorok to předpověděl:

⁶ „Betléme, nejsi poslední v Judsku,
z tebe vyjde vévoda,

který se bude starat o můj lid
jako pastýř o ovce.' “

⁷ Herodes si učence z východu tajně pozval a podrobně se jich vyptával, kdy se ta hvězda objevila. Poslal je do Betléma a pověřil je úkolem: ⁸ „Jděte a důkladně zjistěte vše o tom dítěti, a až je najdete, přijďte mi to oznámit; půjdu se mu také poklonit.“

⁹ Učenci krále vyslechli a vydali se na cestu.

A hle! Hvězda, kterou viděli na východě, jim ukazovala cestu až k místu, kde bylo dítě. ¹⁰ Měli z toho nevýslovnou radost. ¹¹ Vešli do domu a našli tam dítě s jeho matkou Marií. Padli před ním na kolena, klaněli se mu a dali mu vzácné dary – zlato, kadidlo a drahocenný olej. ¹² Ve snu je však Bůh varoval, aby se nevraceli k Herodovi. Zvolili tedy jinou zpáteční cestu.

Útěk do Egypta

¹³ Po odchodu učenců měl Josef sen, ve kterém mu anděl přikázal: „Vstaň, vezmi dítě a jeho matku a uteč s nimi do Egypta; tam zůstaň, dokud ti neřeknu. Herodes bude totiž pátrat po dítěti, aby je připravil o život.“ ¹⁴ Josef hned v noci vstal, vzal dítě i matku a vydal se s nimi do Egypta. ¹⁵ Tam byli až do smrti krále Heroda. Splnila se tím Boží předpověď vyslovená prorokem: „Z Egypta jsem povolal svého syna.“

¹⁶ Když Herodes poznal, že ho východní učenci zklamali, velmi se rozhněval a dal pobít v Betlémě a okolí všechny chlapce do stáří dvou

let. Tento věk odhadl podle výpovědi učenců.

¹⁷ Tehdy se vyplnilo Jeremjášovo proroctví:

¹⁸ „Slyším nářek,
pláč a bědování.

To matka oplakává své syny
a nedá se utěšit,
protože jsou mrtví.“

Návrat do Nazaretu

¹⁹ Když Herodes zemřel, znovu se ukázal Josefovi ve snu anděl ²⁰ a vybídl ho: „Vezmi dítě i jeho matku a vrať se do izraelské země, protože už zemřeli ti, kteří usilovali o život dítěte.“ ²¹ Josef poslechl a vrátili se. ²² Velmi se však zalekl, když se dověděl, že Herodovým nástupcem v Judsku je jeho syn Archelaos. Ve snu dostal od Boha další pokyn, aby šel do Galileje. ²³ Usídlil se v Nazaretu a tím se splnila další proroctví o Mesiáši, že totiž bude nazýván Nazaretský.

3

Jan Křtitel připravuje cestu Ježíšovi

¹ V té době vystoupil Jan Křtitel a kázal lidem, kteří za ním přicházeli na Judskou poušť:

² „Obratťe se od svých hříchů k Bohu, protože přichází jeho vyvolený král.“

³ O Janovi prorok Izajáš předpověděl:

„Z pouště zazní hlas:

Připravte cestu pro Pána

a odstraňte všechny překážky.“

⁴ Jan měl oděv z velbloudí srsti přepásaný koženým pásem. Živil se tím, co poskytovala

poušť: kobyilkami a medem divokých včel. ⁵ Scházeli se k němu lidé z Jeruzaléma, z celého Judska a ze Zajordání. ⁶ Dávali se od něho křtít v řece Jordánu, aby tím veřejně vyznávali svá provinění.

⁷ Když Jan uviděl, že ke křtu přicházejí mnozí horliví a nejvznešenější Židé – farizejové a saducejové, řekl jim: „Myslíte si, že se z Božího soudu vykrotíte jako hadi? ⁸ Dokažte změnou svého života, že jste se obrátili od svých vin. ⁹ Nemyslete si, že vám pomůže, budete-li říkat: ‚Jsmo potomci Abrahamovi, Boží vyvolený národ.‘ Vždyť Bůh si může proměnit i ty, se kterými vy pohrdáte. ¹⁰ Sekera Božího soudu je už přiložena ke kořeni stromu. Každý člověk, který nežije novým životem, je jako strom, který nenese dobré ovoce; bude poražen a spálen. ¹¹ Já křtím vodou ty, kteří cítí svá provinění jako břemeno a vyznávají je. Avšak po mně přijde někdo daleko mocnější než já; nejsem hoden ani toho, abych mu vyčistil obuv. On vás bude křtít Duchem svatým a ohněm. ¹² Jako se prohazováním odděluje zrna od plev – zrna do sýpky, plevy na oheň, tak i on rozsoudí lidi – jedny k životu a druhé ke smrti.“

Jan křtí Ježíše

¹³ Tehdy přišel Ježíš z Galileje k Jordánu, aby se dal od Jana pokřtít. ¹⁴ Ten se velmi zdráhal: „Já bych měl být pokřtěn od tebe a ty jdeš ke mně.“ ¹⁵ Ježíš mu odpověděl: „Jen to, prosím, udělej. Musíme splnit Boží vůli.“ A tak ho Jan pokřtil.

¹⁶ Když Ježíš vystoupil z vody, uviděl, jak se na něj z nebe snáší Boží Duch v podobě holubice. ¹⁷ Současně se ozval hlas: „Toto je ten můj milovaný Syn, moje radost.“

4

Satan pokouší Ježíše na poušti

¹⁻² Potom Duch Boží vedl Ježíše na poušť, kde se po dobu čtyřiceti dnů a nocí postil a velmi vyhladověl. ³ Tu se k němu přiblížil pokušitel a řekl mu: „Jsi-li Boží Syn, proměň toto kamení v chleby!“

⁴ Ježíš mu odpověděl: „V Písmu je napsáno: Člověk se nenasytí jen chlebem, ale hlad ve své duši utiší přijetím Božího slova.“

⁵ Pak ho ďábel vzal do Jeruzaléma na věž chrámu ⁶ a řekl: „Jsi-li Boží Syn, seskoč dolů! Vždyť je psáno, že Bůh přikáže svým andělům, aby tě zachytili na svých rukou dříve, než dopadneš na kámen.“

⁷ Ježíš mu zase pohotově odpověděl: „Je však také psáno: Nepokoušej Boha, je tvůj Pán.“

⁸ Nakonec ho ďábel postavil na vysokou horu a ukázal mu všechna království světa s jejich okázalostí a bohatstvím. ⁹ Tam mu řekl: „Toto všechno ti dám, jestliže přede mnou klekneš a pokloníš se mi!“

¹⁰ Ježíš odpověděl: „Odejdi, satane! Vždyť je psáno: Nikomu kromě Boha se nebudeš klanět ani ho uctívat.“

¹¹ V tu chvíli ho ďábel opustil; Ježíše obklopili andělé a pečovali o něj.

Ježíš káže v Galileji

¹² Když Ježíš uslyšel, že Jana uvěznili, vrátil se do Galileje. ¹³ Nezůstal však v Nazaretu, ale usadil se v Kafarnaum. To město leželo u jezera Genezaretského, v oblasti, kterou kdysi obývaly izraelské kmeny Zabulónovy a Neftalího. ¹⁴ Tím se splnila předpověď proroka Izajáše:

¹⁵ „V Galileji, zemi Zabulónově
a Neftalího,
mezi mořem a Jordánem,
se usídlili pohané.

¹⁶ Tento lid pohroužený do temnoty
uvidí veliké světlo.

Těm, nad kterými se rozprostírá noc smrti,
se rozední.“

¹⁷ V té době začal Ježíš kázat: „Změňte se! Bůh je tu a zakládá na zemi svoje království!“

Čtyři rybáři následují Ježíše

¹⁸ Ježíš šel po břehu Galilejského jezera a uviděl dva muže, jak spouštějí síť do vody. Byli to rybáři Šimon, později nazývaný Petr, a jeho bratr Ondřej. ¹⁹ Ježíš na ně volal: „Přátelé, pojďte se mnou! Udělám z vás jiné rybáře, budete zachraňovat lidi!“ ²⁰ Ti dva všeho nechali a šli s ním.

²¹ O kus dál jiní dva bratři, Jakub a Jan, seděli spolu se svým otcem Zebedeem ve člunu a spravovali síť. Také je Ježíš vyzval; ²² oba se okamžitě zvedli, opustili otce a vykročili za ním.

Ježíš káže a uzdravuje

²³ Ježíš chodil po celé Galileji, vyučoval v synagogách, šířil radostnou zvěst o Božím království

a uzdravoval lidi postižené všemi možnými nemocemi.

²⁴ Zprávy o něm se rychle roznesly, takže až ze Sýrie k němu vodili nemocné, posedlé démony, duševně choré, ochrnuté a on je uzdravoval.

²⁵ Všude se za ním táhly davy lidí; nejen z Galileje, ale i z Desítiměstí, Jeruzaléma, Judska a Zajordání.

5

Ježíš vyslovuje blahoslavenství

¹ Když Ježíš uviděl zástupy lidí, vystoupil se svými učedníky na návrší, posadil se v jejich středu ² a učil je:

³ „Kterí lidé jsou skutečně šťastni?

Šťastni jsou pokorní, nenamyšlení,
vždyť těm patří Boží království.

⁴ Šťastni jsou ti, kteří pláčou v zármutku,
vždyť Bůh je potěší.

⁵ Šťastni jsou ti, kteří pro sebe nic nevymáhají,
vždyť jim Bůh dá celou zemi.

⁶ Šťastni jsou ti, kteří touží po tom, co je správné,
jako žízniví po vodě,
vždyť jejich žízeň bude utišena.

⁷ Šťastni jsou milosrdní,
vždyť Bůh k nim bude také milosrdný.

⁸ Šťastni jsou ti, kteří si zachovali čistý pohled
na život,
vždyť oni uvidí Boha.

⁹ Šťastni jsou ti, kteří působí pokoj,

vždyť k těm se Bůh bude hlásit jako ke svým dětem.

¹⁰ Šťastni jsou ti, kteří mají těžkosti proto, že poslouchají Boha; jim se otevírá Boží svět.

¹¹ Šťastni jste, když vámi kvůli mně pohrdají, pronásledují vás a vymýšlejí si na vás pomluvy. ¹² Máte důvod k radosti a dokonce i k veselí, neboť co vás čeká v nebi, mnohonásobně převyší vaše utrpení. Ostatně takhle zacházeli s Božími lidmi vždycky.

Ježíš učí o soli a světle

¹³ Vy jste sůl země. Když už sůl by měla ztratit svoji chuť, čím se bude solit? Sůl bez chuti se nehodí k ničemu a může být jen vyhozena a zašlapána.

¹⁴ Vy jste světlo světa. Město postavené na hoře je odevšad vidět. ¹⁵ Také svíčku nerozsvěcujete proto, abyste ji schovali, ale stavíte ji na svícen, aby svítila každému v domě. ¹⁶ Tak ať svítí vaše světlo všem lidem; ať za vašimi dobrými činy vidí Boha a jeho chválí.

Ježíš učí o zákonu

¹⁷ Nemyslete si, že jsem přišel proto, abych zrušil, co bylo přikázáno a předpověděno ve Starém zákoně. Naopak, přišel jsem, abych to všechno uskutečnil a dovršil. ¹⁸ Ujišťuji vás, že dokud trvá nebe a země, ani písmenko nebo čárka z toho, co Bůh přikázal, neztratí svou platnost, dokud se nenaplní. ¹⁹ A proto každý, kdo by nebral vážně i to nejmenší přikázání a vedl by

tak lidi, bude poslední v Božím království. Ale ten, kdo se Božími příkazy řídí a učí tak druhé, bude velký v nebeském království. ²⁰ Pamatujte si: chcete-li vejít do nebeského království, musí vám jít o víc než jen o formální plnění příkazů a zákazů, jako to činí učitelé zákona a farizejové.

Ježíš učí o hněvu

²¹ V Desateru stojí psáno: Nezabiješ. Proto kdo zabil, musí před soud. ²² Ale já vám říkám, že bude souzen každý, kdo se hněvá na svého bližního. Pohrdání člověkem je zločin, a kdo svolává na druhého Boží trest, sám mu propadne.

²³ Dáváš-li do pořádku svůj vztah k Bohu a uvědomíš si, že máš s někým nesrovnalost, ²⁴⁻²⁶ odstraň ji a smiř se s ním. Teprve potom předstup před Boha. Nejsi-li ochoten ke smíru s druhým člověkem, bude na tebe žalovat tvůj hněv před Bohem a neunikneš odsouzení. Je to tak, jako když tě věritel vede k soudci. Nedomluvíš-li se s ním cestou, půjdeš do vězení a celý dluh si odpykáš.

Ježíš učí o smyslnosti

²⁷ Znáte další přikázání Desatera: Nebudeš cizoložit. ²⁸ Já vám však říkám, kdo by se podíval žádostivě na jinou ženu, porušil manželství, byť jenom v myšlenkách.

²⁹⁻³⁰ Učiň všechno pro to, aby k tobě pokušení nepronikalo. Neboj se zřít se něčeho, co se ti dnes zdá pro tvůj život tak nepostradatelné jako

oko nebo pravá ruka. Lépe je žít s jedním okem nebo jednou rukou než ztratit věčný život.

Ježíš učí o rozvodu

³¹ Mojžíšův zákon připouští, aby se muž se ženou rozvedl, musí jí to však dát písemně. ³² Já však říkám, že kdo se rozvádí se svojí ženou, aniž mu byla nevěrná, sám ji uvádí do nevěry. Kdo se ožení s takovou ženou, cizoloží.

Ježíš učí o přísaze

³³ A další přikázání: Nepřísahahej křivě, ale splň své přísahy jako dané Pánu Bohu! ³⁴ Já vám však říkám: Nepřísahahejte vůbec; neberte si za svědka nebe, protože je Božím trůnem; ³⁵ nedovolávejte se ničeho na zemi, protože je jeho podnoží. Nepřísahahejte ani při posvátném Jeruzalému, protože je městem velikého Krále. ³⁶ Nepřísahahejte ani při své hlavě, protože není ve vaší moci, aby vám rostly bílé nebo černé vlasy. ³⁷ Říkejte prostě ano, nebo ne. To stačí. Když zdůrazňujete svoje slova přísahou, dokazujete, že nemluvíte vždycky pravdu a každá lež pochází od zlého.

Ježíš učí o odplatě

³⁸ Je také psáno: Oko za oko, zub za zub. ³⁹ Já vám říkám, abyste neodpláceli zlým za zlé. Naopak, uhodí-li tě někdo přes pravou tvář, nastav mu i levou. ⁴⁰ A když by se s tebou chtěl někdo soudit a vzít ti šaty, dej mu i kabát; ⁴¹ jestliže tě někdo nutí, abys s ním šel kus cesty, jdi s ním dvakrát tak daleko. ⁴² Dej tomu, kdo

tě prosí, a neodmítej toho, kdo si chce od tebe vypůjčit.

Ježíš učí o milování nepřátel

⁴³ A dále bylo řečeno: Miluj přítele a měj v nenávisti svého nepřítele! ⁴⁴⁻⁴⁵ Ale já vám říkám: milujte své nepřátele, modlete se za ty, kteří vás pronásledují. Tak budete dělat čest svému Otci v nebi. On dovoluje, aby slunce svítilo na zlé i dobré, a déšť sesílá na ty, kdo ho ctí, i na ty, kdo jím pohrdají. ⁴⁶ Jakou máte zásluhu, když projevujete lásku těm, kteří vám ji oplácejí? Copak to nedokážou i sobci? ⁴⁷ A chováte-li se přátelsky jen ke svým blízkým, co děláte zvláštního? Na to ještě nemusíte věřit v Boha. ⁴⁸ Nevymlouvejte se na hranice svých možností, ale buďte tak dokonalí v lásce, jako je váš nebeský Otec.

6

Ježíš učí o dobročinnosti

¹ Dejte si pozor, abyste nedělali dobré skutky okázale před lidmi a nestavěli tím na odiv svoji dobročinnost. Tak rozhodně nezískáte odměnu od nebeského Otce. ² Proto když pomáháš bližnímu, nechtěj, aby o tom všichni věděli. Okatě - v synagogách a na ulicích - prokazují dobro pyšní pokrytci, protože chtějí, aby je lidé chválili. Tak si vlastně vybírají svoji odměnu předem. ³⁻⁴ Když ty někomu pomůžeš, udělej to nenápadně. Tvůj nebeský Otec, který vidí všechno, ti to odplatí.

Ježíš učí o modlitbě

⁵ A podobně je to s modlitbami. Když se modlíš, nebuď jako pokrytci, kteří chtějí okázalou modlitbou dokázat svoji zbožnost. Modlí se pro lidi, a tak nemohou čekat, že je Bůh vyslyší. ⁶ Když se chceš modlit, jdi domů, zavři za sebou dveře a modli se ke svému Otci, který je tam s tebou. A on, který vidí i to, co je skryto, tě vyslyší. ⁷ Neopakujte bezmyšlenkovitě modlitbu jako nerozumní lidé, kteří si myslí, že Boha umluví a on je vyslyší. ⁸ Nenapodobujte je, vždyť váš Otec zná vaše potřeby dříve, než je vyslovíte.

⁹ Dám vám vzor prosté modlitby:

Náš nebeský Otče,
vzdáváme čest tvému svatému jménu.

¹⁰ Ujmi se vlády,
ať se děje všechno podle tvé vůle
jak v nebi, tak na zemi.

¹¹ Dej nám chléb i dnes

¹² a odpusť nám naše provinění,
tak jako my odpouštíme těm,
kteří nám ublížili.

¹³ Chraň nás před pokušením
a vysvoboď nás z moci zlého.

Vždyť tobě navždy patří vláda,
moc i sláva. Amen.

¹⁴ Odpustíte-li druhým jejich provinění, i váš nebeský Otec vám odpustí. ¹⁵ Jestliže jim však neodpustíte, nemůžete ani vy počítat s Božím odpuštěním.

Ježíš učí o postu

¹⁶ Jestliže svou modlitbu podepřete postem, nenasazujte si ztrápenou, zbožnou masku jako ti, kteří úmyslně zanedbávají svůj vzhled, aby upozornili okolí na to, že se postí. Tím už dosáhli, co chtěli, a víc nemohou čekat. ¹⁷ Když se ty postíš, dobře se uprav, ¹⁸ aby na tobě nikdo nic nepoznal. Ví o tom jen tvůj Otec, který vidí to, co je lidem skryto. Jedině tak ti půst přinese duchovní užitek.

Ježíš učí o penězích

¹⁹ Nehromadte si bohatství zde na zemi, kde může zrezivět, padnout napospas molům nebo zlodějům. ²⁰ Ukládejte si poklady v nebi, kde nepodlehnu žádnému zloději a ani je žádný zloděj nevykope a neukradne. ²¹ Kde je vaše bohatství, tam je i vaše srdce.

²² Světlem těla je oko. Je-li tvé oko čisté, jsi naplněn jasem. ²³ Je-li však tvé oko zakaleno nečistými myšlenkami, žiješ v duchovní tmě. Nemáš-li jasno v sobě, tápeš v beznadějně temnotě.

²⁴ Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Jednoho bude nenávidět a druhého mít v lásce, nebo jednomu dávat přednost a druhého zanedbávat. Nelze sloužit zároveň Bohu a majetku.

Ježíš varuje před přílišnou starostlivostí

²⁵ Radím vám: nezatěžujte se starostmi o jídlo, pití a oděv. Cožpak nemají pokrmy sloužit jen k udržení života a šaty k oblečení těla? ²⁶ Podívejte se na ptáky: nesejí ani nesklízají, neshromažďují obilí do sýpek, ale nebeský Otec

je živí. Což vy nejste o mnoho cennější? ²⁷ I když se budete starat sebevíc, přece svůj život neprodloužíte ani o jediný okamžik.

²⁸ A proč si děláte starosti se svým oblečením? Podívejte se na polní květiny: nepracují ani nepředou, ²⁹ a vidíte, ani Šalomoun ve svém královském majestátu nebyl tak oděn jako kterákoliv z nich. ³⁰ Jestliže tedy Bůh dává takovou krásu nepatrným polním kvítkům, které nemají dlouhého trvání, nepostará se tím spíše o vás? To mu tak málo důvěřujete?

³¹ A tak se netrapte otázkami: Co budeme jíst? Co budeme pít? Co si vezmeme na sebe? ³² Pro lidi bez Boha je to první a poslední. Ale vy máte nebeského Otce a ten dobře ví, co všechno potřebujete. ³³ Dejte jeho na první místo a žijte tak, jak on si přeje, a on se o vás postará. ³⁴ Nezatěžujte se zítřejšími starostmi. Ty patří k zítřku. Každý den má dost svých problémů.

7

Ježíš učí o neodsuzování druhých

¹ Nesudte druhé, abyste nebyli souzeni. ² Podle toho, jak soudíte, budete souzeni i vy a na váš život budou přiložena stejná měřítká, jaká sami používáte.

³ Jak to, že vidíš pilinu v oku druhého člověka a poleno ve svém oku přehlížíš? ⁴ Jak můžeš říkat druhému: ‚Dovol, abych ti vyndal smítko z oka,‘ a poleno ti ve vlastním oku nepřekáží?

⁵ Pokrytče! Vyčisti si nejprve svoje oko, a teprve

potom jasně uvidíš na to, abys mohl vyjmout pilinu z oka svého bližního.

⁶ Je zbytečné vysvětlovat Boží pravdy těm, kteří jimi pohrdají. To je stejné, jako byste očekávali, že pes ocení vzácný pokrm a vepř krásu perly. Co se stane? Všechno zašlapou a nakonec vás napadnou.

Ježíš učí: žádejte, hledejte a klepejte

⁷ Proste, a dostanete, hledejte, a najdete. Klepejte, a bude vám otevřeno. ⁸ Protože každý, kdo prosí, dostane, kdo hledá, nalezne a tomu, kdo tluče, bude otevřeno. ⁹ Kdyby kohokoliv z vás poprosilo vlastní dítě o kus chleba, dali byste mu snad kámen? ¹⁰ A místo ryby byste mu dali hada? Určitě ne! ¹¹ Jestliže tedy vy, lidé tvrdého a hříšného srdce, dovedete dávat svým dětem dobré věci, tím spíše je nebeský Otec dá těm, kteří ho prosí.

¹² Jednejte s druhými tak, jak byste si přáli, aby jednali oni s vámi. Tak se dá shrnout Starý zákon.

Ježíš učí o cestě k věčnému životu

¹³ Do Božího království lze vstoupit jen úzkou brankou. Prostorná brána a široká cesta vedou do záhuby a mnoho lidí se tudy ubírá. ¹⁴ Brána a cesta k životu jsou úzké a je málo těch, kteří je najdou.

Ježíš učí o ovoci života

¹⁵ Mějte se na pozoru před falešnými náboženskými učiteli, kteří přicházejí v masce neškodné ovce, ale ve skutečnosti jsou jako lační

vlici. ¹⁶ Poznáte je podle toho, jak žijí a jednají – právě tak jako posuzujete strom podle ovoce, které se na něm rodí. Cožpak se sklízají hrozny z trnek a fíky z bodláčí? ¹⁷⁻¹⁸ Dobrý strom nemůže nést špatné ovoce a zase špatný strom dobré. ¹⁹ Každý strom, který nedává dobrou úrodu, je poražen a spálen. ²⁰ Ovoce – činy člověka, to je spolehlivý rozpoznávací znak.

Ježíš učí o stavbě na písku a na skále

²¹ Ne každý, kdo mne oslovuje Pane, Pane, přijde do nebeského království. Rozhodující je, zda poslouchá mého Otce. ²² V den posledního soudu mi mnozí řeknou: „Pane, Pane, cožpak jsme v tvém jménu nemluvili, nebojovali proti zlu a nedokázali mnoho divů?“ ²³ Já jim však odpovím: „Nikdy jste mi nepatřili a neřídili se podle Boží vůle. Jděte pryč!“

²⁴ Kdo slyší tato má slova a jedná podle nich, ten může být přirovnán k prozíravému člověku, který založil svůj dům na skále. ²⁵ Přesto, že přišly deště s povodní a vichřice se opírala do jeho zdí, dům vydržel, protože byl postaven na skále. ²⁶ Kdo však slyší tato má slova, ale neuvede je do života, jedná jako pošetilý člověk, který založil svůj dům na písku. ²⁷ Přišly deště, zaplavily krajinu a prudká vichřice se opřela do zdí domu. Ten se zřítíl s velkým rachotem.“

²⁸ Když Ježíš domluvil, lidé žasli nad jeho učením. ²⁹ Na rozdíl od učitelů, které znali, z Ježíše vyzařovala zvláštní síla.

8

Ježíš uzdravuje malomocného

¹ Velké zástupy se hrnuly za Ježíšem, když sestupoval s hory. ² Tu se k němu přiblížil malomocný, klekl před ním a řekl: „Pane, budeš-li chtít, můžeš mne uzdravit!“

³ Ježíš zvedl ruku, dotkl se toho muže a řekl: „Ano, chci. Ať tvá nemoc zmizí!“ A hned byl ten malomocný zdrav. ⁴ Ježíš mu pak řekl: „Nikomu nic neříkej, ale jdi, ukaž se knězi a vezmi s sebou obětní dar, který ustanovil Mojžíš pro uzdravené od malomocenství. To bude veřejné svědectví o tvém uzdravení.“

Římský setník projevuje svou víru

⁵ Když Ježíš přicházel do Kafarnaum, přistoupil k němu římský setník s prosbou: ⁶ „Pane, můj služebník leží doma ochrnutý a má velké bolesti.“

⁷ Ježíš mu odpověděl: „Přijdu za ním a uzdravím ho.“ ⁸ Setník mu však na to řekl: „Pane, nezasloužím si, aby ses namáhal ke mně domů. Vždyť stačí tvé slovo, a bude uzdraven. ⁹ Já vím, jak to je: sám poslouchám i poručím. Když vojákovi rozkážu, tak jde, když ho zavolám, přijde. A když uložím svému služebníkovu práci, tak ji vykoná. Takovou moc máš ty i nad nemocemi.“

¹⁰ Když to Ježíš uslyšel, podivil se a řekl těm, kteří šli s ním: „Řeknu vám, že s tak velikou vírou jsem se nesetkal v celém Izraeli. ¹¹ Je to opravdu tak, že mnozí lidé z celého světa budou přijati do Boží věčné říše, ¹² zatímco mnozí

Izraelci, pro které byla připravena, budou z ní vyloučeni; zbyde jim beznaděj, bolest a pláč.“

¹³ Potom se Ježíš obrátil opět k setníkovi: „Jdi domů. Čemu jsi uvěřil, ať se stane.“ V tu chvíli se služebník uzdravil.

Ježíš uzdravuje Petrovu tchyni a mnoho dalších

¹⁴ Pak Ježíš navštívil Petra a našel jeho tchyni schvácenou horečkou. ¹⁵ Dotkl se její ruky, teplota klesla a jí se ulevilo natolik, že vstala a obsloužila hosta.

¹⁶ Večer k němu přivedli mnoho posedlých, on je pouhým slovem zbavil zlého a všechny nemocné uzdravil. ¹⁷ Tím se naplnilo, co předpověděl prorok Izajáš: „On na sebe vzal naše slabosti a nesl naše nemoci.“

Ježíš učí o ceně následování

¹⁸ Když Ježíš viděl, jak se kolem něj kupí množství lidí, chtěl se na loďce přeplavit na druhou stranu jezera; ¹⁹ zadržel ho však ještě jeden učitel zákona: „Mistře, chci být stále s tebou.“

²⁰ Ježíš mu odpověděl: „Každá liška má svou noru, pták hnízdo, ale já často nemám kde spát.“

²¹ Jeden z jeho žáků mu zase řekl: „Pane, než půjdu s tebou, dovol mi ještě pohřbít mého otce.“

²² Ale Ježíš mu odpověděl: „Ty pojď se mnou! Poslední službu mrtvému může poskytnout za tebe i ten, kdo se ještě duchovně neprobudil.“

Ježíš utiňuje bouři

²³ Pak vyplul spolu se svými učedníky. ²⁴ Nad jezerem se strhla prudká bouře, takže člunu hrozilo potopení ve vlnách. Ježíš však klidně spal. ²⁵ Probudili ho: „Pane, zachraň nás. Jde o život!“ ²⁶ Ale on jim řekl: „Proč se bojíte? Kde je vaše víra?“ Vstal, okřikl vítr i vlny, a nastal klid. ²⁷ Kteří to viděli, byli naplněni údivem a říkali si: „Kdo to vlastně je, že ho poslouchají vítr i moře?“

Ježíš vyhání démony do stáda vepřů

²⁸ Když přistáli na druhém břehu jezera poblíž Gadary, narazili na dva muže posedlé démony. Ti žili ve skalních hrobech a byli tak nebezpeční, že se nikdo neodvážil tudy chodit. ²⁹ Na Ježíše začali křičet: „Co je ti do nás, Boží Synu? Ještě na nás nemáš právo!“ ³⁰ Opodál se páslo velké stádo vepřů. ³¹ „Když nám bereš moc nad lidmi, nech nám ji aspoň nad těmi vepři,“ prosili démoni.

³² On jim řekl: „Zmizte!“ Démoni opustili muže a zmocnili se zvířat. V tom okamžiku se celé stádo splášlo a hnalo se dolů k jezeru, kde se utopilo. ³³ Pasáci vepřů utekli do města a všude roznesli, co se stalo. ³⁴ Celé město se šlo na Ježíše podívat, ale žádali ho, aby z jejich kraje odešel.

9

Ježíš uzdravuje ochrnutého

¹ Ježíš tedy vstoupil opět do člunu, vrátil se na druhý břeh a přišel do Kafarnaum. ² Na nosítkách k němu přinesli ochrnutého člověka. Ježíš viděl jejich víru, a tak řekl nemocnému:

„Už se netrap, chlapče! Tvé hříchy jsou ti odpuštěny!“³ Ale někteří z učitelů zákona se nad tím pozastavovali: „To jsou prázdná slova. Na to má právo jen Bůh.“

⁴⁻⁷ Ježíš však prohlédl jejich myšlenky a obrátil se k nim: „Myslíte si, že zůstalo jen při slovech, když jsem mu odpustil hříchy? Dokážu vám, že moje slovo má moc.“ Nato se obrátil k ochrnutému: „Vstaň a odnes svá nosítka domů!“⁸ Lidé nad tím žasli a děkovali Bohu, že dal člověku takovou moc.

Ježíš stoluje s hříšníky v Matoušově domě

⁹ Cestou odtud uviděl Ježíš muže jménem Matouš, jak vybírá poplatky. „Pojď se mnou a staň se mým učedníkem!“ vyzval ho. Matouš hned vstal a následoval ho.¹⁰ Později při hostině v Matoušově domě přišlo také mnoho celníků a lidí pochybné pověsti, aby poznali Ježíše a jeho učedníky.¹¹ Zbožné farizeje to popudilo: „Jak si váš mistr může sednout k jednomu stolu s takovými lidmi?“¹² Když to Ježíš uslyšel, řekl jim: „Lékaře potřebují nemocní a ne zdraví.“¹³ Zamyslete se nad tím, co znamená to staré slovo Písma: Nechci vaše oběti a dary, ale chci, abyste byli milosrdní. Nepřišel jsem schvalovat vaši bezúhonnost, ale zvat hříšníky k pokání.“

Spor o půst

¹⁴ Potom přišli za Ježíšem žáci Jana Křtitele s otázkou: „My a farizejové často držíme půst. Proč se tvoji učedníci také nepostí, jak je zvykem zbožných lidí?“

15 Ježíš jim odpověděl: „Žádá někdo po svatebčanech, aby byli smutní a odmítali jídlo, dokud je ženich mezi nimi? Kdyby někdo ženicha odvedl, bude po svatebním veselí. I moji učedníci se jednou postí, až přijde pravý čas. Nový život z Boha se nedá vtěsnat do starých zvyků a forem. 16 To je podobné, jako kdyby někdo přišel na staré šaty záplatu z neseprané látky. Co se stane? Záplata vytrhne chatrné tkanivo a díra se ještě zvětší. 17 Mladé víno přece také nedáváte do měchů ze staré kůže, jinak by popraskaly a obojí by přišlo nazmar. Nové víno potřebuje nové měchy!“

Ježíš uzdravuje krvácející ženu a křísí děvče

18 Zatímco Ježíš mluvil, přišel jeden z představených místní synagogy a poklonil se mu. „Moje dcera právě zemřela,“ řekl, „ale ty jí můžeš zase vrátit život. Pojď, polož na ni ruku a vrátíš jí život.“

19 Ježíš i jeho učedníci šli s ním. 20 Vtom však jedna žena, již dvanáct let postižená krvácením, se k Ježíšovi zezadu přiblížila a dotkla se okraje jeho roucha. 21 Myslela si: Když se alespoň dotknu jeho šatu, určitě se uzdravím. 22 Ježíš se však otočil, podíval se na ni a řekl: „Raduj se, tvá víra tě zachránila.“ A opravdu, v tu chvíli byla žena zbavena svého trápení.

23 Pak Ježíš došel k domu onoho představeného synagogy, kde hrála pohřební hudba a nařikal shromážděný dav. 24 Řekl jim: „Jděte všichni pryč! Smrt té dívky pomine jako

spánek.“ Ale nikdo ho nebral vážně a vysmívali se mu. ²⁵ Když byl dům konečně vyklizen, Ježíš vešel, vzal děvčátko za ruku a ono vstalo. ²⁶ Zpráva o tom se rychle roznesla po celém kraji.

Ježíš uzdravuje slepého a němého

²⁷ Na cestě odtud se k Ježíšovi přidali dva slepci a volali: „Kriste, králi, slituj se nad námi!“ ²⁸ Šli za ním až do domu. Ježíš se jich zeptal: „Opravdu věříte, že vám mohu vrátit zrak?“

²⁹ „Určitě, Pane,“ ujišťovali ho slepci. Dotkl se jejich očí a řekl: „Staň se vám, jak věříte.“ ³⁰ V tu chvíli prohlédli. Pak jim důrazně přikázal: „Nechte si to pro sebe, ať se nikdo o tom nedoví!“ ³¹ Ale oni chodili po celém kraji a všude o něm mluvili.

³² Sotva odešli, přivedli k Ježíšovi němého člověka, posedlého zlým duchem. ³³ Ježíš démona vyhnal a němý začal mluvit. Zástupem proběhla vlna údivu: „Nikdy se v Izraeli nic podobného nedělo!“ ³⁴ Farizejové to však vysvětlovali: „Vyhání dábly, protože je ve spojení s jejich vládcem.“

Ježíš nabádá učedníky k modlitbám za dělníky ke žni

³⁵ Potom Ježíš procházel všemi městy i vesnicemi, učil v tamních synagogách a kázal radostnou zvěst o Božím království. A kamkoliv přišel, všude uzdravoval nemoci všeho druhu.

³⁶ Když se tak díval na zástupy lidí stojící před ním, bylo mu jich líto, protože nevěděli, na koho se obrátit a kde hledat pomoc. Byli jako

ovce bez pastýře. ³⁷ Svým učedníkům řekl: „Ti všichni patří Bohu jako úroda svému hospodáři. Je však málo ženců. ³⁸ Proto proste Pána, ať pošle pracovníky na své žně.“

10

Ježíš vysílá dvanáct učedníků

¹ Potom Ježíš svolal svých dvanáct žáků a dal jim moc nad temnými silami, aby je vyháněli a uzdravovali všechny nemoci těla i ducha. ² Jména těch dvanácti, které nazval svými vyslanci – apoštolů, jsou:

Šimon, zvaný Petr,
Ondřej – Petrův bratr,
Jakub – syn Zebedeův
a jeho bratr Jan,
³ Filip,
Bartoloměj,
Tomáš,
Matouš – bývalý celník,
Jakub – syn Alfeův,
Tadeáš,

⁴ Šimon Kenaanský
a Jidáš Iškariotský,
jenž ho nakonec zradil.

⁵ Těchto dvanáct Ježíš vyslal a na cestu jim dal pokyny: „Nechodte nyní mezi pohany a nevcházejte do samařských měst. ⁶⁻⁷ Raději jděte k těm Izraelcům, kteří se Bohu odcizili, a rozhlašujte, že Boží království je již blízko.

⁸ Uzdravujte nemocné, mrtvé probouzejte k

životu, očišťujte malomocné, vyhánějte demony. Co jste zdarma dostali, zdarma rozdávejte.

⁹ Neshánějte žádné peníze, ¹⁰ neberte si na cestu zavazadlo s náhradními šaty či obuví, ani hůl na obranu. Jako dělník dostává mzdu, tak i ti, kterým sloužíte, by se měli o vás postarat. ¹¹ Kdykoliv vstoupíte do města nebo vesnice, ptejte se po bohabojném člověku a v jeho domě pak zůstaňte, dokud se nevydáte na další cestu.

¹² Když vstoupíte do domu, pozdravte přáním pokoje. ¹³ Jestliže vaše poselství vděčně přijmou, naplní je pokoj, který přinášíte. ¹⁴ Odmítnou-li, jejich škoda, vám pokoj zůstane. Opusťte každé město nebo dům, kde by vás ani vaše svědectví nepřijali, a nezdržujte se s nimi. ¹⁵ Říkám vám, že takové město na tom bude v den soudu hůře než Sodoma a Gomora.

Ježíš připravuje učedníky na pronásledování

¹⁶ Posílám vás jako ovce mezi vlky. Buďte tedy obezřetní jako hadi a bezelstní jako holubice.

¹⁷ Mějte se na pozoru před lidmi, protože vás budou vydávat soudům a budou vás bičovat v synagogách, ¹⁸ vláčet vás před vládců a panovníků kvůli mně. To všechno bude příležitost, abyste jim i celému světu vydali svědectví. ¹⁹ Až vás postaví před soud, nedělejte si starosti s tím, jak a co budete mluvit, protože vám budou dána pravá slova v pravý čas. ²⁰ To nebudete mluvit vy, ale Duch vašeho Otce promluví skrze vás.

²¹ Bratr vydá bratra na smrt, otec syna, děti se vzbouří proti rodičům a zabijí je. ²² Všichni

vás budou nenávidět, protože jste moji. Ale ten, kdo vytrvá až do konce, bude zachráněn pro věčnost. ²³ Budou-li vás v některém městě pronásledovat, utečte do jiného. Říkám vám, že nestačíte projít všechna izraelská města dříve, než se prokáže, kdo vlastně jsem.

²⁴ Žák nemůže očekávat víc než učitel, ani služebník Boží víc než jeho pán. ²⁵ Ať je spokojen s údělem svého učitele a pána. Když mne obvinili, že jsem ve spojení s ďáblem, co si asi vymyslí na vás!

²⁶ Ale nebojte se jich. Přejde čas, že pravda vyjde najevo a všechno skryté bude odhaleno. ²⁷ Co vám říkám ve tmě, povězte na světle, a co vám šeptám do ucha, rozhlašujte veřejně!

²⁸ A nebojte se těch, kteří zabíjejí tělo; věčný život vzít nemohou. Spíše mějte strach z toho, který vás může navěky zahubit. ²⁹⁻³⁰ Jakoupak cenu má vrabec? A přece ani jeden nespadne na zem bez vědomí vašeho Otce. ³¹ Tak nemějte strach – jste daleko cennější než celé hejno vrabců. Otcí záleží na každém vašem vlásku.

³² Kdo se ke mně přizná před lidmi, k tomu se i já budu hlásit před svým Otcem v nebi. ³³ Kdo mne však před lidmi zapře, toho se zřeknu před svým nebeským Otcem.

³⁴ Nemyslete si, že můj příchod přinese světu bezprostřední pokoj; můj příchod způsobí i boj a násilí. ³⁵ Víra ve mne může rozdělit syna a otce, dceru a matku, snachu a tchyni. ³⁶ Nepochopení a zloba vlastní rodiny bývají nejhlubší. ³⁷ Kdo má ve svém srdci na prvním místě otce nebo

matku, syna nebo dceru, a ne mne, není mne hoden. ³⁸ Kdo by chtěl za mnou jít a nevzal by na sebe tyto těžkosti jako kříž, není mne hoden. ³⁹ Kdo lpí na svém životě, ztratí ho, kdo však je ochoten pro mne všechno obětovat, ten teprve pravý život získá.

⁴⁰ Kdo přijímá vás, přijímá mne, a kdo přijímá mne, ten přijímá toho, který mne poslal.

⁴¹ Přijme-li někdo mého svědka s vědomím, že Bůh ho posílá, dostane stejnou odměnu jako on. Kdo se ujme věřícího pro jeho víru ve mne, dostane stejnou odměnu jako ten věřící. ⁴² A kdo by podal třeba jen sklenici studené vody jednomu z nepatrných, protože je můj učedník, ten bude určitě odměněn.“

11

¹ Když Ježíš skončil s pokyny pro svých dvanáct učedníků, šel, aby učil a kázal v tamějších městech.

Ježíš rozptyluje Janovy pochybnosti

² Jan Křtitel ve vězení uslyšel o Ježíšových činech, poslal za ním své dva žáky a ti se ho zeptali: ³ „Jsi opravdu ten zaslíbený Mesiáš, nebo máme čekat jiného?“

⁴ Ježíš jim na to odpověděl: „Vratte se k Janovi a povězte mu o tom, co jste viděli a slyšeli: ⁵ slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou uzdravováni, hluchí slyší, mrtví vstávají k životu a ti, kteří u lidí neznamenají nic, jsou ujišťováni, že Bůh s nimi počítá. ⁶ Šťastný je ten, kdo mne přijímá bez výhrad.“

⁷ Když Janovi žáci odešli, řekl o něm Ježíš zástupu: „Když jste šli za Janem na poušť, jistě jste v něm nenašli slabocha – ‚kam vítr, tam pláští‘; ⁸ ani jste nenašli žádnou vysoce postavenou osobu – takoví chodí pěkně oblečení a bydlí v palácích. ⁹ Šli jste za ním jako za prorokem a měli jste pravdu. Ujišťuji vás, že on je ještě víc než prorok. Proroci a celý Starý zákon až po Jana vyhlíželi Mesiáše. Chcete-li pochopit to, co míním, Jan je novým Eliášem, o kterém proroci říkali, že má přijít před začátkem království.

¹⁰ To o něm se píše v Písmu, že půjde přede mnou, ohlásí můj příchod a připraví mi cestu k lidským srdcím. ¹¹ Opravdu, mezi všemi lidmi, kteří se kdy narodili, není nikdo, kdo by převyšoval svým posláním Jana Křtitele; a přece i nejskromnější z mých následovníků se dostal dál než on. ¹²⁻¹⁵ Od doby, kdy Jan Křtitel začal kázat a křtít, Boží vláda se prosazuje, ale násilí jí škodí. Kdo slyšíš, rozuměj!

¹⁶ K čemu mám přirovnat tuto generaci? Je jako hrající si děti, které sedí na návsi a pokřikují nespokojeně na své kamarády: ¹⁷ ‚Hráli jsme vám a vy jste netancovali, smutně jsme vám zpívali a vy jste neplakali.‘ ¹⁸ Přišel Jan, žil odříkavě a měli ho za fanatika. ¹⁹ Přišel jsem já, Syn člověka, žiji normálně a říkají, že jsem žrout a pijan vína, přítel celníků a nejhorší lůzy. Ale Boží moudrost prokáže, co je pravda!“

Ježíš vyslovuje soud nad zatvrzelými městy

²⁰ Tvrdá slova měl Ježíš pro města, která byla svědky mnoha jeho mocných činů, a přece nečinila pokání: ²¹ „Běda ti, Korozaim, běda ti, Betsaido! Kdybych udělal v Týru a Sidónu takové zázraky jako u vás, už dávno by jejich obyvatelé činili pokání a projevíli nejhlubší lítost nad svými vinami. ²² Proto vám říkám, že Týru a Sidónu bude v den soudu snáze než vám. ²³ A ty, Kafarnaum, myslíš, že poroste tvá sláva až k nebi? Do propasti věčné záhuby padneš! Kdybych udělal v Sodomě takové zázraky jako u vás, stála by dodnes. ²⁴ Znovu vám říkám, že zemi Sodomské bude lehčeji v den soudu než tobě!“

Ježíš slibuje pokoj duše

²⁵ Potom se Ježíš modlil: „Otče, Pane nebe i země, děkuji ti, že pravdu skrýváš před těmi, kteří se považují za moudré a učené, a odkrýváš ji nepatrným a prostým. ²⁶ Je to, Otče, jak sis přál.

²⁷ Otec mi svěřil všechno, jenom Otec zná Syna a Otce zná jenom Syn a ti, kterým ho Syn zjeví. ²⁸ Pojdte ke mně všichni, kteří pracujete a nesete tíhu břemen, najdete u mne klid a úlevu. ²⁹⁻³⁰ To, co na vás já vložím, netlačí a není těžké. Učte se ode mne, mám tiché a pokorné srdce. U mne získáte mír a odpočnutí své duše.“

12

Učedníci vymílají v sobotu obilí

¹ Jednou v sobotu, sváteční den židů, procházel Ježíš se svými učedníky obilným

polem. Učedníci měli hlad, trhali klasy a jedli zrní. ² Farizejové to viděli a žalovali Ježíšovi: „Podívej se, tvoji žáci dělají, co je v sobotu zakázáno!“

³ Ježíš na to: „Cožpak jste nečetli, co učinil král David, když on a jeho družina byli hladoví? ⁴ Jak vešli do chrámu a jedli posvátné chleby, které směli jíst jen kněží? ⁵ Nebo jste nečetli v Mojžíšově zákoně, že kněží v chrámu pracují v sobotu? Porušují sobotní klid, a přesto jsou bez hříchu. ⁶ Ale říkám vám, že je tu někdo, kdo je víc než chrám. ⁷ Kdybyste rozuměli biblickému slovu ‚Nejde mi o oběti, ale chci, abyste byli milosrdní!‘ pak byste nikoho neodsuzovali neprávem. ⁸ Kristus je pánem i nad sobotou.“

Ježíš v sobotu uzdravuje muže s ochrnutou rukou

⁹ Odtud šel do synagogy. ¹⁰ Tam byl člověk s ochrnutou rukou. Farizejové hledali nějakou záminku, aby mohli Ježíše obžalovat, a proto se ho otázali: „Je dovoleno v sobotu uzdravovat?“ ¹¹ On jim na to řekl: „Kdyby někdo z vás měl jedinou ovci a ta by spadla v sobotu do rokle, nepodnikli byste vše, abyste ji vytáhli? ¹² Oč cennější je člověk! Proto je správné dělat dobro i v sobotu.“ ¹³ Obrátil se k postiženému a řekl mu: „Natáhni ruku!“ On to udělal a byla zdravá jako ta druhá. ¹⁴ Farizejové odešli a radili se, jak by Ježíše zneškodnili.

Velké zástupy následují Ježíše

¹⁵ Ježíš to poznal a odešel odtud. Mnozí ho však následovali a on uzdravil všechny

nemocné. ¹⁶ Ale přikázal jim, aby o něm moc nemluvili. ¹⁷ Tak se naplnilo Izajášovo proroctví:

¹⁸ „To je můj služebník,
ten, pro kterého jsem se rozhodl,
můj milovaný, potěšení mé duše.

Dám mu svého Ducha a bude soudit národy.

¹⁹ Nebude se přít, ani nikoho překřikovat,
nebude dělat hluk na ulicích,

²⁰ nalomené stéblo nedolomí,
doutnající knot neuhasí,

dokud všechno nenapraví.

²¹ Stane se nadějí všech národů.“

Náboženští vůdcové obviňují Ježíše z posedlosti

²² Pak přivedli k Ježíšovi slepého a němého člověka. Ježíš ho uzdravil, takže viděl a mluvil.

²³ Lidé užasli a říkali: „On je snad opravdu Boží král z rodu Davidova!“ ²⁴ Ale slyšeli to farizejové a namítali: „Vždyť neuzdravuje jinak než s pomocí temných sil!“

²⁵ Ježíš však poznal, co si myslí, a proto řekl: „Rozdělené království končí v ruinách a žádné město nebo domov vnitřně rozdvojené neobstojí. ²⁶ Tak nemůže satan vyhánět satana. Jak by pak obstálo jeho království? ²⁷ Já, podle vás, odstraňuji temnotu ve jménu duchovní tmy. I mezi vámi jsou lidé, kteří bojují proti temným silám. Zeptejte se jich, jakou mocí to činí.

²⁸ Jestliže já ovšem vyháním zlo v moci Božího Ducha, pak už k vám přišlo Boží království.

²⁹ Když chce někdo ukrást věci z domu silného člověka, musí ho nejdříve svázat, a pak si to

může odnést. Tak i ze satanovy moci může vysvobodit jen ten, kdo je silnější než on.

³⁰ Kdo není se mnou, je proti mně, kdo se mnou neshromažďuje, rozhazuje.

³¹⁻³² Co mluvíte proti mně, to vám může být odpuštěno. Ale pozor - nemluvte proti moci Ducha, který působí skrze mne. To vám Bůh nikdy neodpustí.

³³ Jaký strom vypěstujete, takové ponese ovoce. Dobrý dobré, planý plané. ³⁴ Vy podvodníci! Jak byste mohli mluvit dobré, když jste zlí? Čím srdce oplývá, tím ústa přetékají.

³⁵ Dobrý člověk rozdává z dobrého pokladu svého srdce a zlý člověk ze zlého. ³⁶ Počítejte s tím, že budete skládat účty z každého neupřímného slova. ³⁷ Vaše slova o vás rozhodnou: buď vás ospravedlní, nebo odsoudí.“

Náboženští vůdcové žádají, aby Ježíš učinil zázrak

³⁸ Potom žádali farizejové a učitelé zákona Ježíše, aby se prokázal nějakým zázrakem.

³⁹ On jim však odpověděl: „Vězíte v hříchu a zatvrzelosti, a proto vyžadujete další důkazy. Nedostanete je! ⁴⁰ Tak jako věříte, že byl Jonáš tři dny a tři noci v útrokách mořského živočicha, tak budete muset uvěřit, že Syn člověka třetí den vstane z hrobu.

⁴¹ Lidé z Ninive vystoupí na soudu proti vám a usvědčí vás, protože oni vzali vážně Jonášovu zvěst. A k vám mluví ten, kdo je víc než Jonáš.

⁴² Královna ze Sáby vystoupí na soudu jako další svědek proti vám. Neváhala přijet z daleké

země, aby poznala Šalomounovu moudrost. A tady je někdo větší než Šalomoun.

⁴³⁻⁴⁵ Když je z člověka vyhnán nečistý duch, hledá, kde jinde by se zabydlel. Ale nechce se snadno vzdát prvního hostitele. Když vidí, že srdce toho člověka je sice vyčištěné a upravené, ale zůstává prázdné, nastěhuje se tam zpět se sedmi společníky horšími, než je sám. Takový člověk je na tom potom hůř než předtím. To nebezpečí hrozí i vám.“

Ježíš říká, kdo tvoří jeho rodinu

⁴⁶ Ježíš ještě mluvil v přeplněném domě, když přišla jeho matka a bratři. Čekali venku, protože s ním chtěli mluvit. ⁴⁷ Když ho jeden z davu upozornil, že na něho čekají, ⁴⁸ řekl: „Kdo je má matka a moji bratři?“ ⁴⁹ Ukázal na své učedníky se slovy: „To je moje rodina. ⁵⁰ Každý, kdo poslouchá mého nebeského Otce, je můj bratr, sestra i matka!“

13

Ježíš vypráví podobenství o rozsévači

¹ Téhož dne vyšel Ježíš z domu a usedl na břehu jezera. ² Zanedlouho se kolem něho shromáždilo tolik lidí, že musel vstoupit do lodky, aby je mohl všechny oslovit.

³ Rád vyjadřoval duchovní pravdy obrazně.

Tentokrát začal vyprávět:

⁴ „Rolník zaséval na poli obilí. Některá zrna padla na okraj cesty. Slétli se ptáci a sezobali je.

⁵ Jiná zrna dopadla na skalnatou zem, kde bylo

málo ornice. Obilí rychle vyhnalo do výšky, ⁶ ale když začalo pálit slunce, uschlo, protože kořínky nešly do hloubky. ⁷ Další část zrna zapadla mezi bodláky. Když vyrostlo bodláčí, udusilo klásky. ⁸ Ostatní zrna padla do dobré ornice. Vyrostlo obilí a přineslo úrodu. Některý klas měl sto zrněk, jiný šedesát a jiný třicet. ⁹ Víte, co tím myslím?“

Ježíš vysvětluje podobenství o rozsévači

¹⁰ Učedníci se ho zeptali: „Proč mluvíš v obrazech?“ ¹¹ Vysvětlil jim to: „Vám už Bůh odkrývá svoje záměry se světem. Ostatním je to zatím skryto. ¹² Kdo přijímá ochotně, bude mít stále víc. Kdo je spokojen s tím, co má, přijde nakonec o všechno. ¹³ Používám obrazy, lidé slyší i vidí, a přece nechápou.

¹⁴ Tak se na nich plní Izajášovo proroctví:

„Budete poslouchat,
ale neporozumíte,
budete se dívat,
ale nevidíte.

¹⁵ Protože srdce tohoto lidu otupělo,
jsou hluší a zavřeli oči,
aby neviděli,
neslyšeli a neporozuměli,
aby se neobrátili k Bohu,
kde by mohli být uzdraveni.’

¹⁶ Jak je dobře, že vaše oči vidí a uši slyší.

¹⁷ Mnoho proroků toužilo vidět to, co vy vidíte, a slyšet to, co vy slyšíte, ale nebylo jim to dopřáno.

¹⁸ A teď k tomu příběhu o rozsévači. ¹⁹ Cesta, kam padla některá zrna, představuje srdce lidí,

kteří slyší o Božím království a nezajímá je to. Přichází satan a sebere, co bylo zaseto. ²⁰⁻²¹ Skalnatá země představuje srdce člověka, který slyší Boží poselství a přijímá je sice s velkou radostí, ale povrchně a ono v něm nezapustí kořeny. Když pak přijdou těžkosti nebo pronásledování pro víru, jeho nadšení ochabne a to, co bylo zaseto, zmizí.

²² Země porostlá bodláčím představuje člověka, který slyší poselství, ale v jehož srdci záležitosti každodenního života a touha po lepším hmotném zajištění slovo udusí.

²³ Dobrá ornice představuje srdce člověka, který slyší Boží poselství, rozumí mu a nechává působit jeho životodárný vliv. Užitek z toho je mnohonásobný, u někoho větší, u jiného menší.“

Ježíš vypráví podobenství o plevelu

²⁴ Potom použil dalšího přirovnání. „Bůh je jako dobrý hospodář, který zasel na své pole dobré semeno. ²⁵ V noci, když lidé spali, hospodářův nepřítel rozhodil mezi pšenicí semeno plevelu. ²⁶⁻²⁷ Když vyrostlo obilí a s ním i plevel, přišli služebníci za hospodářem a řekli mu: ‚Vždyť jsi zasel dobré semeno, kde se tedy vzal plevel?‘

²⁸ ‚To udělal nepřítel!‘ odpověděl.

‚My půjdeme a vypejeme to pole,‘ nabídli se.

²⁹ Ten jim na to řekl: ‚Ne, to nedělejte. Spolu s plevelem byste mohli snadno vytrhnout i pšenicí. ³⁰ Necháme obojí vyrůst a při žních

řeknu žencům, aby vybrali plevel a spálili ho a pšenici dali do mé stodoly.“

Ježíš vypráví podobenství o hořčičném zrnu

³¹ Předložil jim jiný obraz: „S Božím dílem je to jako s hořčičným semenkem, které člověk zasel na poli. ³² Je sice drobné, ale vyrostе z něho tak mohutná bylina, že i ptáci na ní stavějí hnízda.“

³³ Dále užil tohoto obrazu: „Boží vliv působí jako kvas. Malé množství prokvasí i velkou dávku těsta.“

³⁴ V tomto kázání Ježíš používal výhradně podobenství.

³⁵ Tak se naplnilo staré proroctví:

„Budu mluvit v obrazech
a vypovím,
co bylo skryto od stvoření světa.“

Ježíš vysvětluje podobenství o plevelu

³⁶ Ježíš pak opustil shromážděné posluchače a šel domů. Obklopili ho jeho učedníci a žádali, aby jim vyložil obraz plevele na poli.

³⁷ „Dobře,“ řekl, „já jsem ten hospodář, který seje dobré zrní. ³⁸ Pole představuje svět a zrna, to jsou lidé, kteří patří Bohu. Plevel, to jsou lidé propadlí zlému. ³⁹ Nepřítel, který ho zasel, je ďábel. Žně představují konec světa a ženci jsou andělé. ⁴⁰ Tak jako v tomto příběhu je plevel oddělen a spálen, tak bude na konci světa.

⁴¹ Pošlu své anděly a ti vyženou z Boží blízkosti všechny, kteří stáli v cestě Boží věci a páchali zlo. ⁴² Jejich konec bude hrozný. Zbyde jim pláč a zoufalství. ⁴³ A tehdy ti, kteří plnili Boží vůli,

budou v království nebeského Otce zářit jako slunce. Přemýšlejte o tom!

Ježíš vypráví podobenství o pokladu, perle a síti

⁴⁴ Nový život, k němuž vás Bůh volá, je jako poklad zakopaný v poli. Kdo ho najde, zatím o tom nemluví, ale má takovou radost, že prodá všechno, jen aby to pole získal.

⁴⁵⁻⁴⁶ Nebo: je jako drahocenná perla, kterou objeví obchodník s perlami. Vyprodá všechno, co má, a koupí ji.

⁴⁷ Boží království je jako síť spuštěná do moře, ve které uváznou nejrůznější tvorové. ⁴⁸ Když je síť plná, vytáhnou ji rybáři na břeh, do košů vyberou dobré ryby a ostatní vyhodí. ⁴⁹ Tak to bude i na konci světa. Přijdou Boží andělé a oddělí zlé od bohobojných ⁵⁰ a zlé hodí do ohně. Tam bude pláč a zoufalství. ⁵¹ Porozuměli jste všemu?“

„Ano,“ odpověděli. ⁵² Potom dodal: „Každý vykladač Písma, který pochopil, oč mi jde, je jako hospodář, který ze své zásobárny nabízí nové i staré.“

Lidé z Nazaretu odmítají uvěřit

⁵³⁻⁵⁴ Když Ježíš skončil svůj výklad v podobenstvích, vrátil se do svého domovského města. Učil v tamní synagoze. Všichni se divili: „Kde se v něm bere taková moudrost a moc? ⁵⁵ Vždyť to je tesařův syn, jeho matka je přece Marie, a Jakub, Josef, Šimon a Juda to jsou jeho bratři! ⁵⁶ I jeho sestry žijí mezi námi. Odkud to ten člověk má?“ ⁵⁷⁻⁵⁸ Nemohli se s tím vyrovnat a

pro jejich nedůvěru tam Ježíš nemohl vykonat mnoho zázraků. Vysvětlil to slovy: „Proroka si váží všude víc než v jeho rodném městě a v jeho domově!“

14

Herodes zabíjí Jana Křtitele

¹ Tehdy slyšel galilejský vládce Herodes Antipas vyprávění o Ježíšovi ² a řekl svým dvořanům: „To musí být Jan Křtitel! Vstal z mrtvých, a proto dělá takové zázraky!“

³ Před časem dal tento Herodes Jana zatknout a uvěznit. ⁴ Jan mu totiž vytýkal, že žije s Herodiadou, manželkou svého bratra Filipa. ⁵ Herodes by se Jana rád zbavil, ale bál se, protože lidé v něm viděli proroka. ⁶ Na oslavě Herodových narozenin tančila dcera Herodiady a okouzila Heroda tak, ⁷ že jí přísahal splnit každé přání. ⁸ Herodiada navedla svou dceru a ta požádala: „Chci tady na míse hlavu Jana Křtitele.“

⁹ To bylo i na Heroda příliš. Nechtěl se však zostudit před hosty tím, že by zrušil svou přísahu. ¹⁰ Poručil proto, aby Jana stáli přímo ve vězení. ¹¹ Jeho hlavu přinesli na míse tanečnici a ta ji donesla své matce. ¹² Janovi žáci si vyžádali jeho tělo a pohřbili ho. Pak šli oznámit Ježíšovi, co se stalo.

Ježíš sytí pět tisíců

¹³ Když to Ježíš slyšel, vstoupil do lodky a odplul na osamělé místo. Jakmile však lidé z okolí zjistili, kam jeho loďka míří, shromáždili se

tam. ¹⁴ Když Ježíš vystoupil na břeh, čekaly ho již davy lidí. Měl s nimi soucit a uzdravil jejich nemocné.

¹⁵ Večer za ním přišli jeho učedníci a řekli: „Už je pozdě a tady v pustině se nedá koupit nic k jídlu. Rozluč se s nimi, ať si mohou po vesnicích něco opatřit.“

¹⁶ Ježíš jim na to řekl: „Kam by chodili, dejte jim najíst vy!“

¹⁷ Namítli: „Vždyť tu máme všeho všudy pět chlebů a dvě ryby!“

¹⁸ „Přineste je sem,“ vybídl je. ¹⁹ Potom řekl lidem, aby se usadili na trávě. A vzal těch pět chlebů a dvě ryby a poděkoval za ně Bohu. Pak ulamoval, dával učedníkům a ti rozdávali lidem. ²⁰⁻²¹ Najedlo se tam dosyta pět tisíc mužů kromě žen a dětí. A ještě nasbírali plných dvanáct košů zbytků.

Ježíš jde po vodě

²² Hned potom Ježíš přiměl své učedníky, aby přepluli na druhý břeh, zatímco on propustí shromážděné lidi.

²³ Když se zástupy rozcházely, vystoupil Ježíš na horu, aby se o samotě modlil. Strávil tam skoro celou noc. ²⁴ Loď s učedníky stále nemohla dosáhnout druhého břehu, protože vítr hnal vlny proti ní. ²⁵ K ránu se Ježíš přiblížil k lodi po hladině jezera. ²⁶ Učedníci ho považovali za přízrak a vyděsili se. ²⁷ Ale Ježíš promluvil a uklidnil je: „Vzchopte se, to jsem já, nebojte se!“

²⁸ Petr zvolal: „Pane, když máš takovou moc, rozkaž, ať přijdu k tobě po vodě!“

²⁹ „Tak pojď!“ řekl Ježíš. A tak Petr opustil loď a šel k Ježíšovi. ³⁰ Velké vlny ho však přece poděsily a začal se topit. „Pane, pomoz!“ vykřikl.

³¹ Ježíš ho rychle zachytil a řekl: „Kde je tvoje víra? Proč jsi pochyboval?“ ³² Vstoupili na loď a vítr se hned utišil. ³³ Učedníci před Ježíšem poklekli a vyznávali: „Ty jsi určitě Boží Syn!“

Ježíš uzdravuje všechny, kdo se ho dotýkají

³⁴ Pak přistáli v genezaretském kraji. ³⁵ Jakmile ho tamější lidé poznali, rozneslo se to po širokém okolí a odevšad k němu nosili nemocné. ³⁶ Prosili ho, aby se mohli alespoň dotknout lemu jeho šatu. A kdo se dotkl, byl uzdraven.

15

Ježíš mluví o skryté čistotě

¹ Farizejové a učitelé zákona z Jeruzaléma přišli za Ježíšem s otázkou: ² „Proč tvoji žáci nedodržují staré židovské tradice? Vždyť ignorují i obřadní mytí rukou před jídlem!“ ³ Ježíš jim na to odpověděl: „Proč vy pro své tradice porušujete Boží přikázání? ⁴ Například – Boží příkaz zní: ‚Cti otce i matku; a kdo potupí otce nebo matku, ať zemře.‘ ⁵⁻⁶ Ale vy říkáte: ‚Jestliže odkážeš svůj majetek druhému, nesmíš už z něho podporovat své rodiče, i když mají nedostatek.‘ Tak jste svými ustanoveními zrušili přímý Boží příkaz. ⁷ Chytráci! I na vás se vztahují slova proroka Izajáše:

⁸ ‚Tento lid říká, že mne ctí,
ale jejich srdce je ode mne daleko.

⁹ Jejich uctívání je bezcenné,
protože vyučují svým vlastním zákonům
místo Božím.““

¹⁰ Pak kolem sebe shromáždil lid a řekl:
„Poslouchejte, co vám říkám, a snažte se
porozumět: ¹¹ Vaše nitro nešpiní to, co vchází
do úst, ale co z nich vychází.““

¹² Učedníci mu pak řekli: „Víš, že se farizejové
urazili, když tě slyšeli?“ ¹³ On odpověděl: „S
příkazy je to jako s rostlinami. Co nezasel můj
Otec, je plevel a podle toho s tím bude naloženo.

¹⁴ Nechte je! Jsou to slepí vůdcové slepých. Když
slepý povede slepého, oba spadnou do jámy.““

¹⁵ Petr se Ježíše zeptal: „Jak's to myslel s tím,
co nás špiní?““

¹⁶ Ježíš se podivil: „Ani vy tomu nerozumíte?
¹⁷ Nechápete, že všechno, co jíme, prochází
vnitřnostmi a vychází z těla? ¹⁸ Ale zlá slova
vznikají ve zlém srdci, a tak špiní člověka. ¹⁹ Ze
srdce vycházejí špatné myšlenky na vraždu,
nevěru, necudnost, krádež, lež a pomluvy.
²⁰ To jsou věci, které člověka znavují vnitřní
čistoty. Ale jíst nemytýma rukama, to člověka
nepošpiní.““

Ježíš vyhání démona z dívky

²¹ Ježíš odešel do týrského a sidónského kraje.
²² Jedna obyvatelka těchto pohanských končin
za ním přišla a prosila: „Slituj se nade mnou,
Pane, ty očekávaný Králi! Moje dcera je posedlá
démonem a velmi trpí!“ ²³ Ale on na to nic
neříkal.

Jeho učedníci na něho naléhali: „Udělej s ní něco, vždyť za námi stále volá!“ ²⁴ Tu se obrátil k té ženě a řekl jí: „Byl jsem poslán pomoci židům a ne pohanům.“

²⁵ Ale ona přišla až k němu, klaněla se mu a prosila: „Pane, pomoz mi!“

²⁶ „Není správné brát chléb dětem a házet ho štěňatům!“ řekl. ²⁷ Ona odpověděla: „Máš pravdu, ale štěňata dostávají zbytky ze stolů svých pánů.“

²⁸ „Ženo,“ řekl jí Ježíš, „máš velikou víru, tvoje přání je splněno!“ A od té chvíle byla její dcera zdravá.

Zástup se podivuje Ježíšovu uzdravování

²⁹ Pak se Ježíš vrátil a vystoupil na pahorek u jezera. ³⁰ Spousta lidí se k němu začala scházet a měli s sebou chromé, zmrzačené, slepé, němé a jinak postižené. Pokládali je před něj a on je uzdravoval. ³¹ Jaký div! Němí mluví, chromí chodí, zmrzačení jsou zdraví a slepí vidí. Okolostojící nad tím žasli a vzdávali díky Bohu.

Ježíš sytí čtyři tisíce

³² Ježíš zavolal svoje učedníky a řekl jim: „Je mi těch lidí líto, vždyť tu jsou se mnou tři dny a nemají už nic k jídlu. Nechci je nechat odejít hladové, vždyť by ani nedošli domů!“

³³ Učedníci odpověděli: „Kde v takové pustině vezmeme chléb pro tolik lidí?“

³⁴ „Kolik jídla máte s sebou?“ zeptal se Ježíš. „Sedm chlebů a několik ryb,“ odpověděli učedníci.

³⁵ Ježíš rozkázal, aby se shromáždění lidé usadili. ³⁶ Vzal těch sedm chlebů a ryby, poděkoval za ně Bohu; pak je lámal a dával učedníkům a ti je rozdávali shromážděným. ³⁷⁻³⁸ Najedlo se tam dosyta čtyři tisíce mužů kromě žen a dětí – a ještě sebrali sedm košíků zbytků. ³⁹ Pak se Ježíš s nimi rozloučil, vstoupil do člunu a přeplul do Magdalské krajiny.

16

Náboženští vůdcové žádají znamení z nebe

¹ Jednou přišli za Ježíšem farizejové a saducejové a vymáhali na něm důkaz, že má Boží pověření. ² On jim na to odpověděl: „Když jsou večer červánky, říkáte, že bude jasno; ³ když jsou červánky ráno, říkáte, že bude špatné počasí. Úkazy na obloze umíte posoudit, a to, co se děje před vašimi očima, je vám pořád málo? ⁴ Tento zlý, nevěřící národ se dožaduje zvláštních znamení, ale nakonec si bude muset vzpomenout, co se stalo s prorokem Jonášem,“ a nechal je stát a odešel.

Ježíš varuje před falešným učením

⁵ Znovu se plavili přes jezero a teprve na druhém břehu jeho učedníci zjistili, že s sebou zapoměli vzít chleba. ⁶ Ježíš jim řekl: „Dejte si pozor na farizejský a saducejský kvas!“ ⁷ Oni se domnívali, že mluví o skutečném chlebu. ⁸ Ježíš to věděl, a proto jim řekl: „Proč si děláte starosti o jídlo? To máte tak malou víru? ⁹ Ještě nechápete? Cožpak si nevzpomínáte na

nasyčení pěti tisíc mužů pouhými pěti chleby a na koše posbíraných zbytků? ¹⁰ Ani na ty čtyři tisíce, které jsem nasytil sedmi chleby a ještě se sebralo tolik zbytků? ¹¹ Nechápete, že mi nešlo o skutečný chleba, když jsem vás varoval před kvasem farizejů a saducejů?“ ¹² Teprve potom pochopili, že kvasem mínil pokřivené učení židovských vůdců.

Petr vyznává, že Ježíš je Mesiáš

¹³ Když se potom Ježíš přiblížil k Césareji Filipově, zeptal se svých učedníků: „Za koho mne lidé pokládají?“ ¹⁴ Oni odpověděli: „Někteří za Jana Křtitele, druzí za Elijáše, jiní za Jeremjáše nebo jiného z proroků.“ ¹⁵ „A vy?“ chtěl Ježíš vědět.

¹⁶ Šimon Petr zvolal: „Ty jsi Kristus, Syn živého Boha!“

¹⁷ „Raduj se, Šimone,“ řekl Ježíš. „To nemáš ze sebe, tu pravdu ti dal poznat sám Bůh. ¹⁸⁻¹⁹ Ty jsi Petr a tvé jméno připomíná skálu. Svou církev zbuduji na Skále a žádná dábelská moc ji nezničí. Kdekoliv se bude zvěstovat pravda, kterou jsi vyznal o mně, otevřou se lidem dveře do Božího království. Těm, kdo ji odmítnou, oznámíš soud, a ty, kdo ji přijmou, ujistíš o Boží milosti. Co se rozhodne zde na zemi, bude platit i v nebi.“ ²⁰ Svým učedníkům potom přikázal, aby zatím nikomu neříkali, že on je očekávaný Mesiáš.

Ježíš poprvé předpovídá svou smrt

²¹ Od toho dne začal Ježíš otevřeně mluvit se svými učedníky o tom, že musí jít do Jeruzaléma a co ho tam čeká – mnoho bude trpět od židovských náboženských vůdců, bude zabit, ale třetí den vstane zase k životu. ²² Petr ho odvedl stranou a začal mu to rozmlouvat: „Takhle nemluv, nic takového nedopustíme.“

²³ On se však od Petra odvrátil a řekl: „Jdi mi z cesty, satane! Pokoušíš mne, protože to vidíš jen z lidského hlediska a ne z Božího!“

²⁴ Potom řekl učedníkům: „Kdo mě chce následovat, přestaň myslet na sebe, neboj se pro mne trpět a pojď za mnou. ²⁵ Každý, kdo by si chtěl život zachovat pro sebe, ztratí ho. Kdo mi odevzdá svůj život, ten ho získá. ²⁶ Co člověku prospěje, když získá celý svět a ten skutečný život ztratí? Co může vyvážit hodnotu věčného života? ²⁷ Přijdu ve slávě svého Otce se svými anděly a tehdy budu soudit každého člověka podle toho, jak žil. ²⁸ Někteří se ještě za svého života stanete svědky slávy a moci mého království.“

17

Ježíš se proměňuje na hoře

¹ Po šesti dnech vzal s sebou Ježíš pouze Petra, Jakuba a jeho bratra Jana a vyšli na vysokou horu. ² Náhle učedníci zpozorovali, že Ježíšův vzhled se změnil. Tvář mu oslnivě zářila jako slunce a jeho oděv se skvěl bělostí. ³ Vtom uviděli Mojžíše a Elijáše, jak s ním rozmlouvají. ⁴ Petr zvolal: „Pane, je nám tu tak dobře! Jestli

chceš, postavíme vám tu přístřeší a zůstaňme tady!“

⁵ Než to však dořekl, zahalil je oblak a slyšeli hlas: „Toto je můj milovaný Syn, moje radost, toho poslouchejte!“

⁶ Když to učedníci slyšeli, padli k zemi s uctivou bázni. ⁷ Ježíš k nim přišel, dotkl se jich a řekl: „Vstaňte a nebojte se!“ ⁸ Když se rozhlédli, viděli pouze samotného Ježíše.

⁹ Cestou z hory jim Ježíš přikázal: „Nikomu neříkejte, co jste viděli, dokud nevstanu z mrtvých.“

¹⁰ Učedníci se ho ptali: „Proč učitelé zákona zdůrazňují, že před tebou měl přijít Elijáš?“

¹¹ Ježíš jim odpověděl: „Mají pravdu. On má přijít a připravit lidská srdce na Kristův příchod.

¹² Já vám však říkám, že Elijáš už přišel, ale oni ho neuznali a naložili s ním podle svého. A také pro mne chystají jen utrpení.“ ¹³ Učedníci pochopili, že mluví o Janu Křtiteli.

Ježíš uzdravuje chlapce posedlého démonem

¹⁴ Na úpatí hory na ně čekal zástup lidí. Nějaký muž klekl před Ježíšem a řekl: ¹⁵ „Pane, slituj se nad mým synem! Mnoho zkusí, má zlé záchvaty a při nich často spadne do ohně nebo do vody.“ ¹⁶ Prosil jsem tvé učedníky, ale nevědí si s ním rady.“

¹⁷ Ježíš si povzdechl: „Co to s vámi je? Nevěříte a překážíte Boží moci! Nemám to s vámi lehké. Přiveďte mi ho sem!“

18 Pak Ježíš přikázal démonu, který byl příčinou nemoci, aby chlapce opustil. A od té chvíle byl chlapec zdrav.

19 Když potom byli s Ježíšem sami, zeptali se učedníci: „Proč my jsme nemohli toho chlapce uzdravit?“ 20 Ježíš jim odpověděl: „Protože málo věříte. Budete-li mít víru alespoň jako semínko hořčice a řeknete této hoře: ‚Posuň se,‘ poslechne vás. Nic pro vás nebude nemožné.

21 Takový případ vyžaduje opravdovou modlitbu a půst.“

Ježíš podruhé předpovídá svou smrt

22 Když přišli do Galileje, Ježíš jim řekl: „Mám být vydán do rukou těch, 23 kteří mne zabijí. Ale třetího dne zase vstanu k životu.“ Učedníky to velmi zarmoutilo.

Petr nachází v rybě minci

24 V Kafarnaum přišli k Petrovi výběrčí chrámové daně a zeptali se: „Váš mistr neplatí daň?“

25 „Platí,“ odpověděl Petr. Doma ho Ježíš předešel otázkou: „Co myslíš, Petře, od koho vybírají králové a panovníci daně a poplatky? Od synů nebo od cizích?“

26 „Od cizích,“ odpověděl Petr.

27 „Dobře tedy,“ řekl Ježíš, „synové tedy nejsou vázáni touto povinností! Ale nebudeme Jeruzalém zbytečně dráždit. Jdi k jezeru, nahod udiči a v první rybě, kterou chytneš, najdeš minci. Ta bude stačit na poplatek za nás oba.“

18

Učedníci se přou o to, kdo z nich je větší

¹ Tehdy Ježíše obstoupili jeho učedníci a ptali se ho: „Kdo z lidí je v nebeském království nejpřednější?“

² Zavolal malé dítě, postavil je mezi ně ³ a řekl: „Dobře mne poslouvejte: Půjde-li vám o přední místa, do Božího království se vůbec nedostanete. ⁴ Ujišťuji vás, že jen s pokornou myslí dítěte tam můžete vejít a něco znamenat. ⁵ Kdo si umí vážit takového nepatrného člověka, prokazuje tím úctu mně. ⁶ Na kom by ztroskotala víra jednoho z těchto maličkých ve mne, tomu by bylo lépe, kdyby ho hodili do moře s mlýnským kamenem na krku.

Ježíš varuje před pokušením

⁷ Běda světu, že se tu dějí věci, pro které člověk ztrácí víru. Pokušení jsou sice nevyhnutelná, ale běda tomu, kdo je působí. Neváhej odložit všechno, co tě odvádí od Boha. ⁸ I kdyby to měla být tvá ruka nebo noha, raději ji utni a zahod. Lépe je vkuhat do Božího království než skočit oběma nohama do záhuby. ⁹ A kdyby tě tvé oko svádělo ke zlému, zbav se ho! Je lepší získat věčný život jednooký než přijít s oběma očima do věčného ztracení.

Ježíš varuje před pohrdáním jinými

¹⁰ Dejte pozor, abyste nepohrdli ani tím nejjprostším člověkem. Věřte tomu, každý z nich má anděla, který ho stále zastupuje před Bohem. ¹¹ Přišel jsem zachránit ztracené. ¹² Když má

někdo sto ovcí a jedna z nich se ztratí, co myslíte, že takový člověk udělá? Nenechá těch devadesát devět na pastvině a nepůjde hledat tu ztracenou? ¹³ A když ji najde, má z ní větší radost než z těch devadesáti devíti, které mu zůstaly. ¹⁴ A právě tak můj Otec nechce, aby sebenepatrnější člověk zahynul.

Ježíš učí, jak jednat s tím, kdo zhřešil

¹⁵ Proviní-li se proti tobě někdo z věřících, vyhledej ho a promluv si s ním mezi čtyřma očima. Přizná-li svoji chybu, udělal sis z nepřítele znovu bratra. ¹⁶ Bude-li neústupný, přizvi ještě jednoho nebo dva z věřících, aby byli svědky rozhovoru. ¹⁷ Když si ani tak nedá říci, pověz to shromáždění věřících. Když neuposlechne ani je, ať je vyloučen. ¹⁸ Mějte přitom na mysli, že co rozhodnete zde na zemi, bude platit i v nebi. ¹⁹ A také platí: spojí-li se dva z vás k modlitbám za jakoukoliv záležitost, nebeský Otec je vyslyší. ²⁰ Tam, kde se už dva nebo tři sejdou, aby jednali podle mé vůle, tam jsem já s nimi.“

Ježíš vypráví podobenství o nemilosrdném věřiteli

²¹ Potom mu Petr položil otázku: „Pane, když se proti mně můj bližní opakovaně prohřešuje, kolikrát mu mám odpustit? Sedmkrát?“ ²² Ježíš mu odpověděl: „Ne sedmkrát, ale až sedmdesátkrát sedmkrát.“

²³ Pán Bůh s námi jedná jako král, který se rozhodl provést vyúčtování se svými

podřízenými. ²⁴ Mezi prvními mu přivedli jednoho, který měl u něj miliónový dluh. ²⁵ Ten muž však neměl na zaplacení. Král tedy nařídil, aby ho s celou rodinou prodali do otroctví, rozprodali jeho majetek, a tak uhradili dluh. ²⁶ On však před králem padl na kolena a prosil ho: „Pane, měj se mnou trpělivost a já všechno zaplatím!“

²⁷ Králi bylo líto toho člověka, propustil ho a dokonce mu celý dluh odpustil. ²⁸ Sotva však ten muž vyšel od krále, potkal člověka, který mu dlužil nepatrnou částku. Popadl ho a křičel: „Hned mi vrať, co jsi dlužen!“

²⁹ Ten chudák si před něj klekl a zoufale ho prosil: „Měj strpení a já ti zaplatím!“ ³⁰ Ale věřitel stál na svém a dal ho zavřít do vězení, dokud dluh nezaplatí. ³¹ Svědky té události to pobouřilo a šli to oznámit králi. ³² Ten si předvolal nemilosrdného věřitele a řekl mu: „Ty ničemo! Jak velký dluh jsem ti odpustil, když jsi mne prosil!“ ³³ A tys nemohl odpustit svému druhovi tak směšnou částku?“

³⁴ A rozhněvaný král jej potom dal zavřít, dokud svůj dluh do posledního haléře nezaplatí. ³⁵ Tak bude jednat můj nebeský Otec s vámi, jestliže nebudete ochotně odpouštět druhým.“

19

Ježíš učí o manželství a rozvodu

¹ Po tomto hovoru Ježíš odešel do Judska za Jordánem.

² Mnoho lidí šlo za ním a on uzdravoval nemocné. ³ Přišli za ním i farizejové a chtěli ho vyprovokovat k nějakému výroku, který by mohli použít proti němu. „Může se člověk rozvést z jakéhokoliv důvodu?“ zeptali se.

⁴⁻⁶ On odpověděl: „Nečetli jste v Písmu, že když na počátku Bůh stvořil muže a ženu, ustanovil: Muž opustí své rodiče, připojí se ke své ženě a stanou se jednou bytostí? Nikdo nemá právo rozdělit to, co Bůh spojil.“

⁷ Oni však namítali: „Proč tedy Mojžíš řekl, že muž může propustit manželku jednoduše tím, že jí dá rozlukový lístek?“

⁸ Ježíš odpověděl: „Toto ustanovení Mojžíšova zákona je ústupkem vaší tvrdosti a nesnášenlivosti. Původní Boží úmysl to však nikdy nebyl. ⁹ Já vám říkám, že kdo se rozvádí z jiného důvodu, než je cizoložství jeho partnera, a uzavírá nový sňatek, dopouští se sám cizoložství.“

¹⁰ Učedníci mu řekli: „Když mohou nastat takové těžkosti mezi mužem a ženou, pak je lepší se neženit.“ ¹¹ On odpověděl: „Tak jednoduché to není. Je zde nutné porozumět Boží vůli. ¹² Jsou tři důvody proto, aby člověk zůstal svobodný: když je k manželství od narození nezpůsobilý, když mu v uzavření sňatku zabránili lidé, nebo když se manželství zřekne dobrovolně pro plnou službu Boží věci. Rozumíte tomu?“

Ježíš žehná malým dětem

¹³ Potom k Ježíšovi nosili malé děti, aby jim žehnal a modlil se za ně. Učedníci však domlouvali těm, kteří děti přivedli, aby Ježíše neobtěžovali. ¹⁴ On jim ale řekl: „Nechte je, ať jdou ke mně, a nebraňte jim. Jejich místo je u mne.“ ¹⁵ Kladl na ně ruce a žehnal jim. Pak odtud odešel.

Ježíš mluví s bohatým mužem

¹⁶ Za Ježíšem přišel jeden mladý člověk a ptal se ho: „Mistře, jakými dobrými skutky mohu získat věčný život?“

¹⁷ Ježíš mu na to řekl: „Snažíš se být dobrý? To se chceš vyrovnat Bohu, který jediný je skutečně dobrý! Plň jeho přikázání a budeš věčně živ.“

¹⁸ „Která to jsou?“ zeptal se mladý muž.

Ježíš odpověděl: „Nezabiješ, nezcizolozíš, nebudeš krást, lhát, ¹⁹ budeš ctít svoje rodiče, své bližní budeš milovat jako sebe!“

²⁰ Mladík na to řekl: „To všechno jsem vždycky dodržoval. Co mi ještě chybí?“

²¹ Ježíš odpověděl: „Chceš-li být dokonalý, jdi a prodej celý svůj majetek a peníze rozdej chudým, a tak budeš mít poklad v nebi. Pak se vrať a staň se mým učedníkem.“

²² Mladík zesmutněl a zklamaneč odešel. Měl totiž velký majetek. ²³ Ježíš pak řekl svým učedníkům: „Pro zámožného člověka je velmi nesnadné postavit se na Boží stranu. ²⁴ Kdybych to měl k něčemu přirovnat, pak snáze prodje velbloud uchem jehly, nežli bohatý branou Božího království.“ ²⁵ Učedníky to překvapilo a ptali se: „Kdo tedy vůbec může být spasen?“

²⁶ Ježíš se na ně zadíval a řekl: „V lidských silách to není, ale Bůh dokáže všechno.“

²⁷ Petr se ozval a řekl: „My jsme se vzdali všeho a jdeme za tebou. Co nás čeká?“

²⁸ Ježíš odpověděl: „Ujišťuji vás, že až přijdu, abych stvořil nový svět, nad kterým budu panovat v plné slávě, pak vás dvanáct, kteří mne následujete, posadím po mém boku jako soudce celého Izraele. ²⁹ A každému, kdo se vzdá domova, bratrů, sester, otce, matky, manželky, dětí nebo majetku proto, aby šel za mnou, všechno mu mnohokrát vynahradím a bude mít podíl na věčném životě. ³⁰ Mnozí první budou poslední a poslední budou první.“

20

Ježíš vypráví podobenství o dělnících se stejnou mzdou

¹ Když Bůh dává podíl na věčném životě, jedná jako vi nař, který časně najal dělníky k práci na své vinici ² a dohodl se s nimi na denní mzdě ve výši jednoho stříbrňáku. ³ Dopoledne šel opět okolo místa, kde se najímaly pracovní síly, a uviděl tam stát ještě jiné, kteří čekali na práci. ⁴ Řekl jim tedy: „Jděte i vy na mou vinici a dostanete mzdu, která vám náleží.“ ⁵ A oni šli.

Potom šel znovu na to místo v poledne a opět dopoledne a najal další dělníky. ⁶ K večeru tam uviděl postávat jiné a zeptal se jich: „Proč tu tak nečinně stojíte celý den?“

⁷ „Nikdo nás nenajal k práci,“ odpověděli.

On jim na to řekl: ‚Jděte také na mou vinici a dostanete spravedlivou mzdu.‘

⁸ Večer potom vinař nařídil svému správci: ‚Zavolej dělníky a zaplať jim za práci. Začni u těch, kteří přišli poslední.‘

⁹ Ti, kteří nastoupili do práce až večer, dostali po stříbrňáku. ¹⁰ Dělníci, kteří pracovali od rána, si mysleli, že dostanou víc. Dostali však stejnou mzdu. ¹¹ Vzali ji, ale protestovali: ¹² ‚Ti, co přišli poslední, pracovali jenom hodinu a dostali stejně jako my, kteří jsme dřeli celý den v slunečním žáru!‘

¹³ Majitel vinice se obrátil k jednomu z nich a řekl: ‚Příteli, nekřivdím ti! Což jsme se předem nedohodli na denní mzdě? ¹⁴⁻¹⁵ Dostal jsi svoje, a tak buď spokojený. Když chci zaplatit všem stejně, je to přece moje věc. Nebo chceš závidět, že jsem štědrý?‘ ¹⁶ A tak poslední na tom budou jako první a první jako poslední.“

Ježíš potřetí předpovídá svou smrt

¹⁷ Během cesty do Jeruzaléma si Ježíš vzal stranou svých dvanáct učedníků a mluvil s nimi o tom, co ho tam čeká: ¹⁸ „Vstupujeme do Jeruzaléma, kde budu zrazen a vydán do rukou velekněžím a židovským právníkům. Ti mne odsoudí k smrti ¹⁹ a vydají Římanům, aby mě zesměšlili, zbičovali a ukřižovali. Třetího dne však vstanu opět k životu.“

Ježíš učí o službě druhým

²⁰⁻²¹ K Ježíšovi přišla Zebedeova manželka se svými syny Jakubem a Janem. Po uctivém

pozdravu mu přednesla své přání: „Slib mi, že až se ujmeš vlády, dáš mým synům nejčestnější místa po mém boku.“

²² Ale Ježíš na to řekl: „Nevíte, co chcete! Můžete pít z kalicha utrpení, který je připraven pro mne?“ Oni odpověděli: „Můžeme!“

²³ Ježíš jim řekl: „Z mého kalicha pít budete, avšak čestná místa po mé pravici a levici neurčuji já, ale můj Otec.“

²⁴ Ostatních deset slyšelo tu rozmluvu a zlobili se na ty dva. ²⁵ Ale Ježíš je zavolal všechny k sobě a řekl: „Víte, že panovníci vládnou těm, kteří jsou jim podřízeni, a kdo má moc, dává ji pocítovat ostatním. ²⁶⁻²⁷ Mezi vámi to však musí být jiné. Kdo chce být velký, ať je vašim služebníkem, a kdo chce být mezi vámi první, ať slouží bez nároku všem. ²⁸ Ani já jsem nepřišel, abych si dal sloužit, ale abych sloužil a obětoval svůj život jako výkupné za mnohé.“

Ježíš uzdravuje slepého žebráka

²⁹ Když prošli Jerichem, táhl se za Ježíšem velký dav. ³⁰ Tam u cesty seděli dva slepci. Když uslyšeli, kdo jde kolem, začali křičet: „Pane, králi Izraele, smiluj se nad námi!“

³¹ Lidé z davu je okřikovali. Ale oni tím více volali: „Pane, králi Izraele, slituj se nad námi!“

³² Ježíš se zastavil zavolal je k sobě a zeptal se jich: „Co chcete, abych pro vás udělal?“

³³ Oni odpověděli: „Pane, chceme vidět!“

³⁴ Ježíšovi jich bylo líto. Dotkl se jejich očí a oni v tom okamžiku prohlédli. Pak šli za Ježíšem.

21

Ježíš vjíždí do Jeruzaléma na oslici

¹ Když se blížili k Jeruzalému a přišli do Betfage u Olivové hory, poslal Ježíš dva ze svých učedníků napřed ² a řekl jim: „Jakmile přijdete do vesnice tady před námi, najdete přivázanou oslici s oslátkem. Odvažte je a přiveďte mi je. ³⁻⁴ Kdyby se vás někdo ptal, co děláte, řekněte, co předpověděl prorok:

⁵ „Oznamte Jeruzalému:

Tvůj král přichází k tobě,
tichý, přijíždí na oslátku.“

⁶ Učedníci šli a udělali vše podle Ježíšova příkazu. ⁷ Přivedli oslici i oslátko, místo sedla podložili své pláště a na ně posadili Ježíše.

⁸ Mnozí z davu pokládali své pláště na cestu, jiní osekávali větve ze stromů a zdobili jimi cestu.

⁹ Průvod lidí, který ho obklopoval zepředu i zezadu, volal:

¹⁰ Když vjel do Jeruzaléma, celé město vřelo a lidé se vzrušeně ptali: „Kdo je to?“ ¹¹ Z průvodu se ozývalo: „To je Ježíš, ten prorok z galilejského Nazaretu!“

Ježíš opět čistí chrám

¹² Ježíš pak vešel do chrámu a vyhnal všechny, kteří tu prodávali a kupovali, zpřevracel stoly směnárníků a prodavačů obětních holubů ¹³ a řekl jim: „Písmo praví: Boží chrám je místem pro modlitbu, ale vy jste z něj udělali zlodějské doupě!“

¹⁴ Na chrámovém nádvoří se kolem něj shlukli slepí a chromí a on je uzdravoval. ¹⁵ Když však velekněží a vykladači zákona viděli ty zázraky a slyšeli, jak i malé děti volají v chrámu: „Sláva Davidovu synu!“ velmi je to pobouřilo. ¹⁶ Vyčítali mu: „Neslyšíš, co volají?“

On jim odpověděl: „Ovšem. Což jste nečetli v Písmu: I křik nemluvňat chválí Boha.“ ¹⁷ Nechal je být a odešel zpět do Betanie, kde zůstal přes noc.

Ježíš říká učedníkům, že mohou prosit o cokoliv

¹⁸ Když se ráno vracel do Jeruzaléma, dostal hlad. ¹⁹ Všiml si fíkovníku u cesty. Když však přišel ke stromu, viděl, že na něm nejsou žádné plody, ale jen listí. Řekl: „Už nikdy se na tobě neurodí ovoce!“ A ten fíkovník rázem uschl. ²⁰ Když to viděli učedníci, udiveně říkali: „Jak jsi to dokázal, že ten fíkovník tak rychle uschl?“

²¹ Ježíš jim odpověděl: „Skutečně vám říkám, věříte-li bez pochybností, můžete dělat i větší věci než to, co jste nyní viděli. Kdybyste rozkázali této hoře, aby se pohnula a sesula do moře, pak se to stane. ²² Všechno je pro vás dosažitelné, zač se s vírou modlíte.“

Židé se přou o Ježíšovu autoritu

²³ Když pak zas učil v chrámu, přišli k němu velekněží a židovští předáci a ptali se ho: „Jakým právem zde takto jednáš? Kdo ti k tomu dal moc?“

24-26 „Řeknu vám to, ale nejprve odpovězte vy na moji otázku: Křtil Jan z pověření Boha nebo lidí?“

Říkali si mezi sebou: „Odpovíme-li, že byl od Boha, namítne nám, proč jsme tedy nevěřili jeho slovům. A jestliže odpovíme záporně, pak abychom se báli davu, protože Jana všichni považují za proroka.“²⁷ Tak nakonec odpověděli: „Nevíme.“ Nato Ježíš: „Ani já vám tedy neřeknu, kdo stojí za mnou.“

Ježíš vypráví podobenství o dvou synech

²⁸ Jak byste rozsoudili takový případ? Jeden muž měl dva syny a řekl jednomu z nich: ‚Jdi dnes pracovat na vinici!‘²⁹ On však odpověděl: ‚Nechce se mi!‘ Potom si to ale rozmyslel a šel.³⁰ O totéž požádal druhého syna. Ten řekl: ‚Ano, půjdu,‘ ale nešel.³¹ Který z těch dvou synů poslechl svého otce?“

Oni odpověděli: „Ten první.“

„Právě tak,“ řekl Ježíš, „vás podvodníci a prostitutky předbíhají do Božího království.“³² Jan Křtitel vám ukázal správnou cestu k pokání; vy jste na něj nedali, ale tihle lidé ano. Ani to vás nezahanbilo a stejně jste neposlechli.

Ježíš vypráví podobenství o boháči

³³ Nyní si poslechněte jiný příběh: Byl jeden hospodář, který založil vinici. Obehnal ji plotem, zřídil v ní lis a postavil věž pro hlídače. Pak vinici pronajal vinařům a odcestoval.³⁴ V době vinobraní poslal k vinařům své zástupce, aby vybrali jeho podíl.³⁵⁻³⁶ Vinaři je však popadli,

jednoho zbili, druhého utloukli a dalšího ukamenovali. Hospodář tedy poslal další muže; tentokrát jich bylo více. Ale vinaři s nimi naložili stejně. ³⁷ Nakonec k nim tedy poslal svého syna. Myslel si, že alespoň před ním budou mít respekt. ³⁸ Ale když jej viděli přicházet, řekli si: „To je dědic! Zabijme ho a vinice bude naše!“ ³⁹ Popadli ho, vyvlekli z vinice ven a zabili. ⁴⁰ Co myslíte, že udělá hospodář s těmi vinaři, až se vrátí?“

⁴¹ Odpověděli mu: „Ty zločince dá bez milosti popravít a vinici pronajme lidem, kteří mu budou svědomitě odvádět výnosy.“

⁴² Potom se jich Ježíš zeptal, zda znají slova Písma:

„Kámen, který stavitelé neustále odkládali, sloužil nakonec jako hlavní svorník klenby. Jaký to div! Jak zvláštní věc Bůh udělal!“

⁴³ „Chci tím říci, že vám Bůh odejme správu nad svým královstvím a svěří ji lidem, kteří mu budou odvádět, co mu patří.“

⁴⁴ Kdo ten kámen nedá na pravé místo, zakopne o něj, nebo ho kámen rozdrťí.“

⁴⁵ Když velekněží a farizejové slyšeli tyto příklady, pochopili, že mluví o nich. ⁴⁶ Chtěli ho zatknout, ale báli se davu, protože všichni považovali Ježíše za proroka.

22

Ježíš vypráví podobenství o svatební hostině

¹ Ježíš jim vyprávěl další příběh: ² „Když Bůh nabízí účast ve svém království, je jako král,

kteřý připravil velkou hostinu při svatbě svého syna. ³ Pozvaných bylo mnoho, ale když pro ně přišli královi poslové, odmítli pozvání. ⁴ Král k nim poslal ještě jednou se vzkazem: „Je pro vás připravena bohatá hostina, přijďte!“ ⁵⁻⁶ Ale pozvaní to vůbec nebrali vážně. Jeden šel za prací na své pole, jiný za obchodem, někteří se dokonce králových poslů zmocnili, ztýrali je a několik jich zabili. ⁷ To krále popudilo, poslal vojsko, dal ty ukrutníky pobít a město vypálit.

⁸ Potom řekl svým poslům: „Hostina je připravena, ale svatební hosté jí nebyli hodni. ⁹ Jděte na rozcestí a pozvěte na svatbu každého, koho potkáte.“

¹⁰ Poslové tedy šli a přivedli všechny, které našli, ubohé i slušné, takže svatební síň se zaplnila. ¹¹ Když vstoupil král, aby hosty přivítal, uviděl jednoho, který nepřijal svatební oděv. ¹² Řekl mu: „Člověče, jak jsi se odvážil vejít bez svatebních šatů?“ On mlčel. ¹³ Král pak rozkázal sluhům: „Svažte ho a vyhoďte ven do tmy, kde bude jen nářek a utrpení. ¹⁴ Mnoho je pozvaných, ale těch, kteří skutečně vejdou, je málo.““

Židé se ptají Ježíše na placení daně

¹⁵ Farizejové se sešli, aby se domluvili na taktice, jak Ježíše chytit do léčky. Chtěli ho vyprovokovat k slovům, kterých by pak mohli použít k obžalobě. ¹⁶ Poslali k němu své žáky spolu s Herodovými stoupenci a ti řekli: „Mistře, víme, že jsi čestný a že pravdivě učíš cestě k Bohu, bez ohledu na to, jaké kdo má postavení.“

17 Řekni nám: Je správné odvádět římské vládě daň?“

18 Ježíš však prohlédl jejich zlý úmysl. „Vy pokrytci!“ zvolal. „Proč se mne snažíte nachytat takovými otázkami? 19 Ukažte mi minci!“ Oni mu podali denár.

20 „Čí obraz a jméno je na něm vyraženo?“

21 „Císaře,“ odpověděli.

On jim na to řekl: „Co je tedy císařovo, dávejte císaři, a co je Boží, dávejte Bohu.“ 22 Zaskočení tou odpovědí, odešli.

Židé se ptají Ježíše na vzkříšení

23 Také za ním přišli saducejové, kteří tvrdí, že vzkříšení z mrtvých je nemožné. Předložili mu nepravděpodobný příběh: 24 „Mistře, v Mojžíšově zákoně čteme, že svobodný švagr je povinen vzít si bezdětnou vdovu po svém bratru, aby v dětech zachoval bratrovo jméno. 25 U nás se vyskytl tento případ: Bylo sedm bratrů. První z nich se oženil a potom jako bezdětný zemřel, takže jeho žena se stala manželkou druhého bratra. 26 Tento bratr také zemřel bez dětí, a tak se opakovalo u druhého, třetího – a nakonec u všech sedmi bratrů. 27 Poslední ze všech zemřela i ta žena. 28 Kterému z těch bratrů bude patřit po vzkříšení? Byla přece manželkou všech sedmi!“

29 Ježíš odpověděl: „Mluvíte nesmysly, protože neznáte ani Písmo ani Boží moc. 30 Po vzkříšení zaniknou tělesné vztahy. Lidé nebudou žít v manželství, ale budou tvořit Boží rodinu. 31 A pokud jde o vzkříšení z mrtvých,

pak čtete pozorně Písmo. Jak nazývá Bůh sám sebe? ³² Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův. On není Bohem mrtvých, ale živých.“ ³³ Tyto Ježíšovy odpovědi udělaly na lidi hluboký dojem.

Židé se ptají Ježíše na nejvýznamnější přikázání

³⁴ Farizejové se doslechli, jak Ježíš umlčel saduceje. ³⁵ Pověřili jednoho ze svých vykladačů Písma, aby ho vyzkoušel: ³⁶ „Mistře, které přikázání je v zákoně nejvýznamnější?“ ³⁷ Ježíš mu odpověděl: „Miluj Pána, svého Boha, celým srdcem, duší i myslí.“ ³⁸ To je první a nejdůležitější přikázání. ³⁹ Druhé v pořadí důležitosti je toto: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“ ⁴⁰ Na těch dvou přikázáních stojí celý Mojžíšův zákon a odkaz proroků.“

Židé nemohou odpovědět na Ježíšovu otázku

⁴¹ Potom Ježíš, obklopen farizeji, se jich zeptal: ⁴² „Co si myslíte o Kristu? Čí je to syn?“

Odpověděli: „Davidův.“

⁴³ On na to řekl: „Jak by mohl David svého vlastního potomka nazývat Pánem? Vždyť o něm z podnětu Ducha svatého píše v žalmu:

⁴⁴ „Bůh řekl mému Pánu:

 Seď po mé pravici,

 dokud ti nepodložím tvé nepřátele k
 nohám.“

⁴⁵ Jestliže ho tedy David nazývá svým Pánem, jak může být jeho synem?“ ⁴⁶ Na to nikdo nedovedl odpovědět a už se mu neodvážili klást další otázky.

23

Ježíš varuje před náboženskými vůdci

¹ Ježíš oslovil shromážděné lidi a učedníky:
² „Učitelé a farizejové jsou tu od toho, aby vám vykládali Mojžíšův zákon. ³ Poslouchejte všechny jejich příkazy. Avšak neřidte se příkladem jejich života, protože oni jen mluví, ale v životě to neuplatňují. ⁴ Vkládají na vás těžká břemena svých požadavků, ale svoje vlastní ústupky dovedou omluvit. ⁵ Všechno, co dělají, je jen na efekt. Aby vypadali svatě, pořizují si nápadné odznaky své zbožnosti, ⁶ rádi sedávají na čestných místech na hostinách a mají vyhrazená místa při bohoslužbách. ⁷ Jak mají rádi, když je lidé zdraví na veřejných místech a když je oslovují ‚Mistře‘! ⁸ Ale vy se tak titulovat nedávejte, protože jenom jeden je váš Mistr a vy všichni jste navzájem bratři. ⁹ A nikomu z lidí nedávejte titul Otec, protože máte jediného Otce, a ten je v nebi. ¹⁰ Ani se nepovažujte za svrchovanou autoritu, protože tou je jedině Kristus. ¹¹ Největší mezi vámi je ten, kdo všem slouží. ¹² Kdo má o sobě příliš dobré mínění, bude zklamán a snižen. Pokorní však budou povýšeni.

Ježíš odsuzuje náboženské vůdce

¹³ Běda vám, učitelé zákona a farizejové, pokrytci! Zavíráte lidem vstup do Božího království. Sami do něho nevcházíte a těm, kteří by tam chtěli vejít, bráníte. ¹⁴ Pod pláštíkem dlouhých a okázalých modliteb jste

schopni vymámit peníze i od vdov. Těžko vám bude na soudu! ¹⁵ Běda vám, pokrytci! Kraj světa projdete, abyste obrátili jednoho člověka na víru, ale sotva uvěří, zavalíte ho svými předpisy. Jestliže ho předtím čekalo zatracení, vašim přičiněním ho čeká dvojnásob.

¹⁶ Běda vám! Chcete vést druhé a sami nevidíte na krok. Stanovili jste: přísaha na chrám nezavazuje, ale teprve přísaha na chrámové zlato platí. ¹⁷ Není to nesmysl? Co je víc? To zlato nebo chrám, který mu dodává posvátnost? ¹⁸ A další váš vynález: přísaha na obětní oltář nic neznamená, zatímco přísaha na oběť se musí plnit. Jak jste na to mohli přijít? ¹⁹ Co je víc? Oběť nebo oltář? Teprve položením na oltář se oběť stává obětí. ²⁰ Kdo tedy přísahá při oltáři, přísahá i při všem, co na něm leží. ²¹⁻²² Ať tedy přísaháte na chrám, na nebe nebo na Boží trůn, přísaháte ve skutečnosti na Boha, který tomu všemu dává smysl.

²³ Běda vám, vykladači zákona a farizejové, pokrytci. Do chrámu dáváte desetinu i z úrody máty, kopru a kmínu, ale nedbáte na to, co Bůh považuje za důležité: abyste jednali podle jeho práva, milosrdně a s vírou. Odvádějte desátky, ale nezanedbávejte to nejdůležitější!

²⁴ Slepí vůdcové! Dáváte si pozor, abyste nespokli komára, ale zhltnete velblouda!

²⁵ Běda vám, pokrytci! Omýváte nádoby na povrchu a vnitřek plníte tím, co jste ve své chamtivosti nahrabali. ²⁶ Slepý farizeji,

vyčisti nejdříve vnitřek nádoby, jedině tak bude opravdu čistá.

²⁷ Běda vám, vy pokrytci! Podobáte se ozdobeným hrobům: zevnějšek je pěkný, ale uvnitř jsou jen kosti mrtvých a práchnivina.

²⁸ Zdáte se být svatí, ale v nitru jste samá přetvářka.

²⁹ Běda vám, vy neviňátka! Stavíte náhrobky prorokům, které zabili vaši předkové, zdobíte hroby mučedníků ³⁰ a říkáte: ‚Kdybychom my žili v době našich otců, nejednali bychom tak!‘

³¹ Nic si nenamlouvejte, jste pravými potomky těch, kteří zabíjeli proroky. ³² Jděte v jejich šlépějích a dovršte jejich dílo!

³³⁻³⁴ Vy si myslíte, že ujdete ohni Božího soudu? Jako jedovatí hadi číháte na proroky, pravé učitele a vykladače Písma, kteří k vám přicházejí z mého pověření. Budete je bičovat ve svých synagogách a pronásledovat od města k městu, některé z nich zavraždíte, jiné ukřižujete. ³⁵ Na vás padne vina za všechnu prolitou krev nevinných, počínaje od Ábela až po posledního mučedníka pro Boží věc, kterého připravíte o život. ³⁶ Skutečně vám říkám, že to všechno padne na hlavu této generace.

Ježíš opět nařiká nad Jeruzalémem

³⁷ Jeruzaléme, Jeruzaléme, město, které zabíjíš proroky a kamenuješ ty, kteří jsou k tobě poslání! Jak často jsem toužil shromáždit vás, jako kvočna ukřívá svá kuřátka pod křídla, ale nechtěli jste. ³⁸ Proto nyní odcházím z vašeho

chrámu ³⁹ a se mnou odchází vaše naděje. Teprve až se vrátím, pochopíte a vyznáte: „Požehnaný, který přichází ve jménu Božím!““

24

Ježíš mluví o budoucnosti

¹ Pak Ježíš vyšel z chrámu. Učedníci ho dostihli a poukazovali mu na velkolepost staveb v chrámu. ² Ale on jim řekl: „Vidíte to všechno? Pamatujte si, že to bude naprosto zničeno, nezůstane kámen na kameni.“

³ „Kdy se to stane?“ vrátili se k Ježíšovým slovům učedníci, když se posadili na Olivové hoře. „Které události ohlásí tvůj příchod a konec světa?“

⁴ Ježíš jim odpověděl: „Mějte se na pozoru, nenechte se někým oklamat. ⁵ Někteří se prohlásí za vykupitele a svedou mnohé tím, že budou tvrdit: ‚Já zachráním svět.‘

⁶ Když uslyšíte o válkách daleko i blízko, nebojte se. Ty musí přijít, ale nebude to ještě konec. ⁷ Národy se znepřátelí a státy se budou vzájemně napadat. Na mnoha místech vypukne hlad, rozšíří se nemoci a nastanou přírodní katastrofy. ⁸ Ale to bude jen počátek hrůz.

⁹ Tehdy budete pro víru ve mne všude nenáviděni, trýzněni i zabíjeni. ¹⁰ Mnozí toto násilí nevydrží, zradí víru i své spolubratry a navzájem se budou nenávidět. ¹¹ Objeví se také nemálo falešných proroků, jimž mnozí podlehnou. ¹² Na světě se natolik rozmůže zlo,

že udusí lásku mnohých. ¹³ Ale ten, kdo vytrvá až do konce, bude zachráněn.

¹⁴ Než však nastane konec, musejí se lidé všech národů dovědět potěšující zprávu, že Bůh v tomto světě vládne, zve všechny k sobě a plně uplatní svou moc.

¹⁵ Až uvidíte, že Jeruzalému hrozí zneuctění od pohanů, jak to předpověděl prorok Daniel, ¹⁶ pak utečte z Judska do hor; ¹⁷⁻¹⁸ kdo bude mimo dům nebo při práci, ať se pro nic domů nevrací. ¹⁹ Zle na tom budou v těch dnech těhotné a kojící ženy. ²⁰ Modlete se, aby váš útěk nepřišel v zimním období dešťů nebo v době sobotního klidu.

²¹⁻²² Přijde velké utrpení, jaké dosud nebylo a už nebude. Ale kvůli svému lidu Bůh to těžké období zkrátí. Kdyby tak neučinil, žádný by to nepřečkal.

Ježíš předpovídá svůj návrat

²³ Uslyšíte-li: ‚Tady je Kristus, nebo tam je,‘ nevěřte. ²⁴ Vystoupí totiž falešní Kristové a proroci a předvedou tak ohromující a přitažlivé činy, že by málem na svou stranu získali i moje vyvolené. ²⁵ Pamatujte na tato má varování.

²⁶ A tak když vám budou říkat, že Kristus je už zde, v pustině nebo v úkrytu, nevěnujte tomu pozornost, ani se nechodte o tom přesvědčit. ²⁷ Skutečný příchod Syna člověka bude viditelný jako blesk, který proletí celou oblohou od východu k západu.

²⁸ Znamení jeho příchodu se budou hromadit, tak jako se rozrůstá hejno supů kroužících nad kořistí.

²⁹ A hned po tom velkém utrpení se zatmí slunce a měsíc a nastane neobvyklý pohyb nebeských těles. ³⁰ Pak se objeví poslední signály mého příchodu na obloze. Všichni lidé budou zděšení a uvidí mne přicházet s mocí a velkou slávou. ³¹ Pošlu své posly s mohutným zvukem polnice a ti shromáždí mé věrné ze všech světových stran.

³² Poučte se z tohoto přirovnání: Když se větve fíkovníku nalévají mízou a nasazují listy, víte, že brzy bude léto. ³³ Podobně když uvidíte, že se plní, co jsem předpověděl, poznáte, že jsem blízko, ve dveřích. ³⁴ Říkám vám, že lidstvo nevyhyne a dočká se splnění všech těchto věcí. ³⁵ Nebe a země pominou, ale moje slova budou platit věčně.

Ježíš vyzývá k bdělosti

³⁶ Ten den a hodinu nezná nikdo, ani andělé v nebi. Pouze sám Otec to ví. ³⁷ Můj druhý příchod bude připomínat dobu Noeho. ³⁸ Lidé tehdy na nic nedbali, starali se jen o jídlo a pití, ženili se, vdávaly se až do dne, kdy Noe vstoupil do korábu. ³⁹ Potopa je zachvátila, ačkoliv nevěřili, že by se něco takového mohlo stát. Tak to bude i při mém příchodu.

⁴⁰ Dva budou spolu pracovat na poli, jeden z nich bude vzat, druhý zanechán. ⁴¹ Dvě ženy budou pracovat v jedné domácnosti, jedna bude vzata, druhá zanechána.

⁴² A tak buďte připraveni, protože nevíte, kdy váš Pán přijde. ⁴³ Je jasné, že kdyby hospodář věděl, že v noci přijde zloděj, byl by vzhůru a zabránil by vloupání. ⁴⁴ Stejně i vy musíte být na můj příchod stále připraveni. Přijdu, kdy se toho nenadějete.

⁴⁵ Jak se chová věrný a prozíravý služebník, kterého pán pověřil správou služebnictva? ⁴⁶ Pochválen bude tehdy, když pán při svém návratu shledá, že věrně plnil svěřené povinnosti. ⁴⁷ Takového pak ustanoví správcem celého svého majetku. ⁴⁸ Špatný služebník by si řekl: ‚Pán dlouho nejde,‘ ⁴⁹ začal by týrat své druhy a hodovat s opilci. ⁵⁰⁻⁵¹ Tu se pán neočekávaně vrátí a potrestá ho jako nejhoršího podvodníka. Nezbude mu nic než zoufalství.“

25

Ježíš vypráví podobenství o deseti družičkách

¹ „Můj druhý příchod se bude v určitém smyslu podobat svatbě. Ti, kteří mne budou očekávat, jsou jako deset družiček, které vyhlížely ženicha, aby ho přivítaly světlem svých lamp. ²⁻⁴ Jenom pět z nich bylo prozíravých a vzalo si s sebou nádoby s olejem na doplnění svítilen. Ostatní dívky na to lehkomyšlně zapomněly. ⁵ Ženich dlouho nešel, a tak všechny družičky zmohla únava a usnuly. ⁶ O půlnoci je vytrhl ze spánku křik: ‚Ženich jde! Pojďte ho přivítat!‘

⁷⁻⁸ Dívky vyskočily a rychle si upravovaly svítilny. Ty lehkomyšlné, které si nevzaly dost

oleje, žadonily na ostatních: ‚Dejte nám trochu svého oleje, světlo nám již zhasíná!‘ ⁹ Ale ty rozumné jim odpověděly: ‚Když se rozdělíme, nevystačí olej nám ani vám. Zkuste to raději u kupce!‘

¹⁰ Sotva však odběhly pro olej, přišel ženich a ty dívky, které byly připraveny, šly s ním na svatební hostinu. ¹¹ Dalších pět družiček přišlo už k zavřeným dveřím. Volaly: ‚Pane, otevři nám!‘ ¹² Ale on odpověděl: ‚Je pozdě, už vás nemohu přijmout.‘

¹³ A tak buďte vždycky připraveni, protože nevíte, ve které chvíli přijdu.

Ježíš vypráví podobenství o svěřených penězích

¹⁴⁻¹⁵ Dám vám jiný příklad. Jeden člověk si před odjezdem na dalekou cestu zavolal své zaměstnance a svěřil jim svůj majetek. Každému podle jeho schopností: jednomu pět tisíc, druhému dva a dalšímu jeden. Potom odcestoval. ¹⁶ Zaměstnanec, který dostal pět tisíc, začal obchodovat a vydělal dalších pět tisíc. ¹⁷ Ten, který dostal dva tisíce, také sumu zdvojnásobil. ¹⁸ Ale ten, kterému byl svěřen jeden tisíc, vykopal v zemi jámu a do ní peníze ukryl. ¹⁹ Po delší době se zaměstnavatel vrátil a chtěl, aby mu podřízení předložili účty. ²⁰ První přinesl peníze a řekl: ‚Pane, svěřil jsi mi pět tisíc a tady máš zisk dalších pět tisíc.‘ ²¹ Pán ho pochválil za dobrou práci a řekl mu: ‚Osvědčil ses v malém úkolu, proto ti mohu

svěřit mnohem víc. A nyní tě zvu na oslavu svého návratu.'

²² Přišel druhý a řekl: ‚Pane, svěřil jsi mi dva tisíce a odevzdávám ti čtyři.‘ – ²³ ‚Velmi dobře!‘ řekl pán, ‚jsi pilný a spolehlivý. Splnil jsi malý úkol, svěřím ti větší. I tebe zvu na hostinu.‘

²⁴ Pak skládal účty ten poslední: ‚Pane, vím, že jsi přísný a záleží ti na zisku, ²⁵ ale já jsem měl strach, abych neprodělal, a proto jsem raději peníze zakopal a tady ti je v pořádku vracím.‘ – ²⁶ Pán zvolal: ‚Ty lenochu! Ty ničemo! Věděl jsi, oč mi jde. ²⁷ Měl jsi svěřené peníze uložit a vynesly by mně aspoň úrok! ²⁸ Vezměte od něho ty peníze a dejte je prvnímu. ²⁹ Protože tomu, kdo dobře využívá, co mu bylo svěřeno, bude ještě přidáno. Kdo se ani trochu nesnaží, přijde o všechno. ³⁰ Toho lenocha vyžeňte ven do tmy. Zbyde mu jen pláč a pozdní lítost.‘

Ježíš mluví o konečném soudu

³¹ Až přijdu v královském majestátu, v doprovodu všech andělů, zasednu k soudu, ³²⁻³³ kam se dostaví všichni lidé. To bude chvíle konečného rozdělení lidstva. Jako pastýř vybírá ze stáda ty, které si ponechá a které vyřadí, ³⁴ tak i já řeknu svým věrným po pravici: ‚Pojďte, sám Otec vás zve do království, které je pro vás připraveno od počátku světa. ³⁵ Měl jsem hlad, a dali jste mi najíst, žíznil jsem, a dali jste mi pít, neměl jsem střechu nad hlavou, a vy jste mne přijali, ³⁶ neměl jsem co na sebe, a vy jste mne oblékli, v nemoci jste o mne pečovali, a když jsem byl ve vězení, přišli jste za mnou.‘ ³⁷⁻³⁹ Ti

věrní namítnou: ‚Nevzpomínáme si, že bychom měli někdy příležitost se takto o tebe postarat.‘

⁴⁰ Tehdy jim odpovím: ‚Co dobrého jste udělali pro jednoho z mých nepatrných bratrů, to jste udělali pro mne.‘

⁴¹ Těm shromážděným po levici řeknu: ‚Pryč ode mne, propadli jste ohni zatracení, který je připraven pro satana a pro jeho pomocníky!
⁴²⁻⁴³ Vždyť když jsem měl hlad, nedali jste mně najíst, žíznil jsem, a nedali jste mi pít, neměl jsem střechu nad hlavou, a zavřeli jste přede mnou, neměl jsem co na sebe, a neoblékli jste mne, v nemoci jste o mne nepečovali, a když jsem byl ve vězení, nepřišli jste za mnou.‘

⁴⁴ Budou se obhajovat: ‚Pane, jak jsme ti mohli pomoci, když jsme tě nikdy neviděli?‘

⁴⁵ Řeknu jim: ‚Teď už na tom nic nezměníte. Co jste zůstali dlužni tomu nejposlednějšímu, upřeli jste mně.‘

⁴⁶ Ti postavení na levici budou odsouzeni na věky, ale ti na pravici budou žít věčně.“

26

Náboženští vůdcové chtějí Ježíše zabít

¹ Když Ježíš dokončil tento výklad, řekl svým učedníkům:

² „Jak víte, za dva dny budou Velikonoce a já budu zrazen a ukřižován.“

³ V tu dobu se sešla židovská velerada v paláci nejvyššího kněze Kaifáše. ⁴ Radili se, jak by se Ježíše nenápadně zmocnili a zprovodili ho ze světa. ⁵ Dohodli se, že by to nemělo být

o velikonočních svátcích, aby to nevzbudilo rozruch mezi shromážděnými poutníky.

Žena pomazává Ježíše drahocennou mastí

⁶ Mezitím byl Ježíš pozván v Betanii do domu Šimona, zvaného Malomocný. ⁷ Byli již u stolu, když k Ježíšovi přistoupila žena. Měla alabastrovou nádobku s drahocenným vonným olejem, a ten mu všechen vetřela do vlasů.

⁸ Učedníci tím byli pohoršeni: „Takové plýtvání!

⁹ To se dalo výhodně prodat a peníze mohli dostat chudí!“

¹⁰ Ježíš to slyšel a řekl: „Proč jí to máte za zlé? Prokázala mi dobrou službu. ¹¹ Chudých bude mezi vámi vždy dost, ale já s vámi už dlouho nebudu. ¹² Tato žena mne pomazala olejem, a tak vlastně připravila mé tělo k pohřbu. ¹³ To, co učinila, neupadne v zapomenutí, ale spolu se zvěstí o mém díle záchrany to bude připomínáno.“

Jidáš domlouvá zradu Ježíše

¹⁴ Jeden z dvanácti Ježíšových učedníků, Jidáš Iškariotský, odešel k velekněžím ¹⁵ a řekl jim: „Kolik mi zaplatíte, když zradím Ježíše, abyste ho nenápadně dostali do rukou?“ A oni mu dali třicet stříbrňáků. ¹⁶ Od té chvíle hledal Jidáš vhodnou příležitost, aby provedl svůj záměr.

Učedníci připravují velikonoční večeři

¹⁷ První den Velikonoc se učedníci zep-
tali Ježíše: „Kde máme připravit velikonoční
večeři?“ ¹⁸ Poslal je do města a k jednomu

člověku se vzkazem: „Nastal můj čas, budu u tebe se svými učedníky jíst velikonočního beránka.“

¹⁹ Učedníci se podle toho zařídili a připravili tam večeři.

Ježíš naposledy večeří s učedníky

²⁰⁻²¹ Když po setmění Ježíš večeřel s dvanácti učedníky, řekl: „Jeden z vás mne zradí.“ ²² To je velice zarmoutilo a jeden přes druhého se ptali: „To myslíš mne, Pane?“ ²³ On odpověděl: „Je to ten, kdo si bral z mísy současně se mnou.“ ²⁴ Já musím jít cestou, která je mi určena, ale to nijak neospravedlňuje toho, kdo mne zrazuje. Lépe by mu bylo, kdyby se vůbec nenarodil.“

²⁵ Jidáš se ho zeptal: „Mistře, jsem to já?“ On odpověděl: „Ano.“ ²⁶ Když jedli, vzal Ježíš chléb, poděkoval Bohu, rozlamoval ho a podával učedníkům se slovy: „Vezměte a jezte, to je mé tělo.“ ²⁷ Potom vzal kalich s vínem, vzdal díky Bohu a podal jim ho se slovy: „Pijte z něho všichni, ²⁸ to je má krev, prolitá, aby smyla hříchy mnohých. To je nová smlouva Boha s člověkem.“ ²⁹ Já s vámi piji tento nápoj naposled. Příště budeme pít spolu nové víno až v království mého Otce.“ ³⁰ Potom zazpívali píseň a šli na Olivovou horu.

Ježíš předpovídá Petrovo zapření

³¹ Tam Ježíš řekl: „Ještě této noci se stane něco, co vám vezme odvahu. Vždyť Písmo předpovídá: ‚Budu bít pastýře a jeho stádo se rozprchne.‘ – ³² Ale až povstanu k životu, sejdem se spolu v Galileji.“

³³ Petr rozhorleně protestoval: „Kdyby tě všichni opustili, já tedy ne!“ ³⁴ Ale Ježíš mu odpověděl: „Říkám ti, že ještě této noci, dřív než zakokrhá kohout, mne třikrát zapřeš.“ ³⁵ Petr zvolal: „To raději s tebou umřu, než bych tě zaprel!“ A stejně mluvili i ostatní.

Ježíš prožívá muka v zahradě

³⁶ Potom přišli na místo zvané Getsemane a Ježíš řekl svým učedníkům: „Vy se tady posadte a já se jdu modlit.“ ³⁷ Vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana. Padl na něho smutek a tíseň. ³⁸ Řekl jim: „Sevřela mne smrtelná úzkost. Zůstaňte tu a buďte se mnou vzhůru.“ ³⁹ Poodešel, padl tváří k zemi a modlil se: „Můj Otče! Jestli je to možné, zbav mne toho hrozného údělu! Ale nechci prosazovat svoji vůli. Chci, aby se stalo, co chceš ty.“ ⁴⁰ Pak se vrátil k těm třem a oni spali.

⁴¹ „Petře,“ budil ho, „to jste nemohli ani hodinu být se mnou vzhůru? Bděte a modlete se, abyste obstáli ve zkoušce. Máte dobrou vůli, ale slabé tělo.“

⁴² Opět se vzdálil a modlil se: „Můj Otče! Není-li jiné východisko, ať se stane tvá vůle.“ ⁴³ Vrátil se zase ke svým učedníkům a oni opět spali. Byli velice unaveni. ⁴⁴ Nechal je spát, odešel potřetí a modlil se podobnými slovy. ⁴⁵ Pak se vrátil k učedníkům a řekl: „Teď už nepotřebuji, abyste se mnou bděli. Nastává chvíle, kdy budu zrazen a vydán do rukou podlých lidí. ⁴⁶ Vstaňte, půjdeme! Tam se blíží můj zrádce.“

Ježíš je zrazen a zajat

⁴⁷ Ještě ani nedomluvil a už přicházel Jidáš. S ním táhl oddíl ozbrojený meči a holemi, poslaný veleradou. ⁴⁸ Měli s Jidášem domluvené znamení: Chopí se toho, koho Jidáš políbí. ⁴⁹ A tak přistoupil Jidáš k Ježíšovi: „Buď zdrav, Mistře!“ řekl a políbil ho. ⁵⁰ Ježíš mu řekl: „Příteli, co to děláš?“ Tu se však Ježíše chopili a zajali ho.

⁵¹ Jeden z těch, kteří byli s Ježíšem, vytasil meč, řá po veleknězovu služebníkovu a usekl mu ucho. ⁵² Ježíš řekl svému obránci: „Schovej svůj meč! Kdo čím zachází, tím také schází. ⁵³ Cožpak nevíš, že kdybych poprosil svého Otce o ochranu, okamžitě by mi poslal celé nebeské vojsko? ⁵⁴ Ale jak by se pak splnil Boží plán spásy?“

⁵⁵ Pak se obrátil k ozbrojencům: „Přitáhli jste na mne jako na rebela. Proč jste mě nezatkli už v chrámu, kde jsem vám denně kázal? Já vím proč! ⁵⁶ Plníte tak přesně prorocké předpovědi.“ V té chvíli ho všichni jeho učedníci opustili a rozutekli se.

Kaifáš vyslýchá Ježíše

⁵⁷ Zatčeného Ježíše pak odvedli k nejvyššímu knězi Kaifášovi, kde se sešla velerada. ⁵⁸ Petr je z povzdálí následoval až k veleknězovu paláci. Vešel na nádvoří a vmísil se mezi služebnictvo, aby věděl, jak to dopadne. ⁵⁹ Velekněží i celá rada se snažili pomocí křivého svědectví Ježíše obvinít tak, aby ho mohli odsoudit k smrti. ⁶⁰ Ale i když sehnali mnoho falešných svědků, přece se nepodařilo najít vhodnou obžalobu. Nakonec

vystoupili dva ⁶¹ a shodně vypovídali: „Tento muž řekl, že má moc zničit chrám a ve třech dnech ho znovu vystavět.“

⁶² Nato vstal nejvyšší velekněz a řekl Ježíšovi: „Jak se obhájíš proti této obžalobě?“ ⁶³ Ale Ježíš mlčel. Tu sáhl velekněz k poslednímu prostředku: „Beru tě pod přísahu při živém Bohu: Jsi ten zaslíbený Mesiáš, Boží Syn?“

⁶⁴ Ježíš odpověděl: „Ty sám jsi to řekl. Ale ujišťuji vás, že brzy budete svědky toho, že mne Bůh vyzdvihne, abych seděl po jeho pravici, odkud se vrátím ve svém majestátu.“ ⁶⁵⁻⁶⁶ Velekněz si na znamení největšího pohoršení roztrhl své roucho a prohlásil: „To je rouhání! Cožpak potřebujeme ještě svědky? Teď jste to slyšeli na vlastní uši! Jaký vynesete rozsudek?“

⁶⁷⁻⁶⁸ Odpověděli: „Zaslouží si smrt!“ Pak mu někteří plivali do obličeje, bili ho po hlavě a tloukli holí s výsměchem: „Když jsi Mesiáš, hádej, kdo ti teď dal ránu!“

Petr zapírá, že zná Ježíše

⁶⁹ Petr zatím seděl venku na nádvoří. Tu si ho všimla jedna služka: „Ty jsi také byl s tím Ježíšem z Galileje!“

⁷⁰ Ale Petr přede všemi popřel: „Ani nevím, o čem mluvíš!“

⁷¹ Pak si to namířil k bráně, kde ho uviděla jiná a upozornila okolostojící: „Tento člověk chodil s Ježíšem z Nazaretu.“ ⁷² Petr se však zapřísahal a řekl: „Vůbec toho člověka neznám.“

⁷³ Oni se však kolem něj shlukli a doráželi: „Určitě k němu patříš! Je to znát na tvém nářečí!“

⁷⁴ Petr se dušoval a přísahal, že Ježíše opravdu nezná. V tom okamžiku se ozval kohout ⁷⁵ a Petr si vzpomněl na Ježíšova slova: „Dříve než zakokrhá kohout, třikrát mne zapřeš.“ Vyběhl ven a hořce se rozplakal.

27

Židovská rada soudí Ježíše

¹ Ráno se opět sešli členové židovské velerady a domlouvali se, jak by přiměli Římány, aby potvrdili rozsudek smrti. ² Potom poslali spoutaného Ježíše k římskému místodržiteli Pilátovi.

Jidášova sebevražda

³ Když Jidáš viděl, že Ježíše odsoudili k smrti, hnulo se v něm svědomí, že ho zradil. Vzal třicet stříbrných, které dostal za zradu, a chtěl je vrátit představitelům velerady: ⁴ „Zhřešil jsem, zradil jsem nevinného člověka!“ Oni však lhostejně odpověděli: „Do toho nám nic není, to je tvoje věc!“ ⁵ Jidáš odhodil peníze v chrámu, vyběhl ven a oběsil se.

⁶ Velekněží dali peníze sebrat a řekli si: „Co s nimi? Pro chrámovou pokladnu se nehodí. Lpí na nich krev!“ ⁷ Dohodli se tedy, že za ně koupí pozemek, kde si dříve hrnčíři kopali hlínu, a že tam budou pohřbívat cizince, kteří zemřou v Jeruzalémě. ⁸ A tak se tomu místu až dodnes říká „Krvavé pole“.

⁹ Tím se splnilo staré proroctví:
„Vzali třicet stříbrňáků
– náhradu za život otoka,
na kterou ho Izrael ocenil,
¹⁰ a dali je podle Božího rozkazu
za hrncířovo pole.“

Ježíš je souzen Pilátem

¹¹ Ježíš byl předveden před římského místodržitele Piláta. Ten se ho zeptal: „Tak ty jsi židovský král?“

„Když tomu tak říkáš, budiž,“ odpověděl mu Ježíš.

¹² K dalším žalobám židovské velerady se však nevyjádřil.

Pilát vydává Ježíše k ukřižování

¹³ „Neslyšíš, z čeho tě obviňují?“ ptal se Pilát.
¹⁴ Ale k jeho velkému údivu Ježíš mlčel, nehájil se.

¹⁵ Bývalo zvykem, že místodržitel o velikonočních svátcích propouštěl jednoho vězně podle přání lidu. ¹⁶ Tehdy právě Římané měli ve vězení zvláště pověstného zločince jménem Barabáš. ¹⁷ Když se lid toho jitra shromáždil před Pilátovým domem, zeptal se jich místodržitel: „Koho vám mám propustit – Barabáše, nebo Ježíše Krista?“ ¹⁸ Věděl, že Ježíše udali velekněží, protože mu záviděli jeho popularitu.

¹⁹ V té chvíli dostal Pilát na soudcovském křesle vzkaz od své ženy: „Ruce pryč od toho nevinného člověka! Kvůli němu mne v noci pronásledovaly strašné sny.“

²⁰ Zástupci velerady zatím přesvědčovali lid, aby žádal svobodu pro Barabáše a pro Ježíše smrt. ²¹ Když se Pilát znovu zeptal, koho z těch dvou má propustit, ozval se pokřik: „Barabáše!“

²² „A co mám udělat s Ježíšem Kristem?“ zeptal se Pilát. Dav křičel: „Ukřižuj ho!“

²³ Pilát ještě namítl: „Vždyť se ničeho zlého nedopustil.“ Ale křik davu se stupňoval: „Na kříž! Na kříž!“

²⁴ Pilát viděl, že jeho snaha zachránit Ježíše je marná a že napětí davu roste, umyl si přede všemi ruce a řekl: „Jsem čistý od krve toho člověka. Je nevinný, odpovědnost je na vás!“

²⁵ Nato dav volal: „Jeho krev na nás i na naše děti!“

²⁶ Barabáše jim tedy propustil, Ježíše nechal zbičovat a svolil, aby byl ukřižován.

Římští vojáci se vysmívají Ježíšovi

²⁷ Římští vojáci jej nejprve odvedli do vládní budovy a svolali k němu celou četou. ²⁸ Svlékli ho a přes ramena mu přehodili rudý plášť. ²⁹ Z trní upletli korunu, narazili mu ji na hlavu a do pravé ruky mu dali prut místo žezla. Pak před ním klekali a posměšně volali: „Ať žije židovský král!“ ³⁰ Plivali na něj a tím prutem ho bili po hlavě. ³¹ Když se dost pobavili, vyměnili mu zase plášť za jeho šaty a vedli ho na popraviště.

Ježíš je ukřižován

³² Cestou popadli jednoho muže a přinutili ho, aby nesl Ježíšův kříž. Byl to Šimon z Kyrény. ³³ Došli až na pahorek zvaný Golgota –

Lebka. ³⁴ Tam mu nabídli zkyslé víno s hořkou přísadou. Když ochutnal, odmítl.

³⁵ Ukřižovali ho a pak mezi sebou losovali o jeho šaty. Tím se splnilo jedno z proroctví: „Rozebrali si můj oděv, o mé šaty losovali.“ ³⁶ Pak se posadili a drželi stráž. ³⁷ Nad hlavou mu připevnili nápis s označením viny: „Ježíš, král Židů.“

³⁸ Současně s ním byli po obou stranách ukřižováni dva zločinci.

³⁹ Kolemjdoucí se Ježíšovi pošklebovali ⁴⁰ a vysmívali:

„Tak chrám jsi chtěl zbořit a za tři dny znovu postavit. Teď ukaž svou moc a zachraň sám sebe. Když jsi Boží Syn, sestup z kříže!“ ⁴¹⁻⁴² K nim se přidali i členové velerady: „Podívejte se na zachránce! Sám se zachránit neumí. Židovský král – visí na kříži! Sestup dolů a uvěříme ti.“ ⁴³ Dovolával se Boha, říkal, že je Boží Syn. Ať ho tedy Bůh vysvobodí!“ ⁴⁴ Podobná slova se ozvala i z vedlejších křížů.

Ježíš umírá na kříži

⁴⁵ V poledne se nad celým krajem setmělo a tma trvala až do tří hodin. ⁴⁶ Pak Ježíš hlasitě zvolal: „Eli, Eli, lema sabachtani?“ což znamená: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?“ ⁴⁷ Někteří z těch, co stáli poblíž, se domnívali, že volá proroka Elijáše. ⁴⁸ Jeden z nich běžel pro houbu, namočil ji v tom kyselém nápoji, nastrčil na prut a podával Ježíšovi k ústům. ⁴⁹ Ostatní ho okřikovali: „Jen ho nech, ať vidíme, jestli mu

přijde Eliáš na pomoc!“⁵⁰ Potom Ježíš znovu vykřikl a zemřel.

⁵¹ V tom okamžiku se v chrámu roztrhla opona, zakrývající vstup do svatyně. Tak bylo naznačeno, že úloha bohoslužeb je Kristovou obětí naplněna a končí. Země se chvěla, skály pukaly⁵²⁻⁵³ a hroby se otvíraly. Když pak Ježíš vstal z mrtvých, mnozí v Jeruzalémě dosvědčovali, že viděli vzkříšené z těch hrobů. Byli předzvěstí toho, že Ježíš zvítězil nad smrtí a jednou vzkřísí všechny své věrné.

⁵⁴ Když velitel s popravčí četou viděli zemětřesení a všechno, co se dělo, padla na ně hrůza a říkali: „On to byl opravdu Boží Syn!“

⁵⁵ Z povzdálí přihlíželo také mnoho žen, které přišly s Ježíšem až z Galileje a staraly se o něj a jeho učedníky. ⁵⁶ Mezi nimi byla i Marie Magdaléna, Marie – matka Jakuba a Josefa, a matka Jakuba a Jana Zebedeových.

Ježíš je pohřben

⁵⁷ Když nastal večer, přišel jeden bohatý muž z Arimatie, jménem Josef, jeden z Ježíšových následovníků. ⁵⁸ Dal se ohlásit u Piláta a prosil, aby mu vydal Ježíšovo tělo. Pilát mu vyhověl. ⁵⁹ Josef zavinul Ježíšovo tělo do čistého plátna ⁶⁰ a uložil do hrobu, který si dal před nedávnem vytesat ve skále. Vchod do hrobky dal po pohřbu uzavřít těžkým balvanem. Pak odešel. ⁶¹ Dvě Marie – jedna z nich Marie Magdaléna – přihlížely pohřbu.

Ke hrobu je postavena stráž

⁶² Druhý den v sobotu šli velekněží a farizejové k Pilátovi ⁶³ a řekli: „Pane, vzpomněli jsme si, že ten podvodník svého času řekl: ‚Třetího dne opět vstanu k životu.‘ ⁶⁴ Dej tedy aspoň tři dny hlídat hrob, nebo přijdou jeho učedníci, ukradnou ho a pak budou lidem namlouvat, že vstal z mrtvých. A to by k tomu bludu ještě chybělo!“

⁶⁵ „Dobře,“ řekl Pilát, „postavte tam stráž, jak myslíte.“

⁶⁶ Oni šli, postavili tam stráž a dokonce začetili vstupní kámen.

28

Ježíš vstává z mrtvých

¹ Na úsvitu neděle se Marie Magdaléna a ta druhá Marie vypravily k hrobu. ² Nastalo silné zemětřesení. Boží anděl sestoupil s nebe, odvalil kámen a sedl si na něj. ³ Zářil jako blesk a jeho oděv byl bílý jako sníh. ⁴ Strážci byli tak vyděšeni, že se nemohli ani hnout. ⁵ Anděl promluvil k ženám: „Nebojte se, vím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. ⁶ Ale on tu již není, vstal opět k životu, jak to předpověděl. Pojdte se podívat do hrobu. ⁷ A teď si pospěšte a řekněte jeho učedníkům, že vstal z mrtvých a jde napřed do Galileje, kde ho uvidíte. To jsem vám měl vyřídit.“

Ježíš se zjevuje ženám

⁸ S bázní, a přece s velkou radostí opustily ženy rychle hrob a běžely to oznámit

učedníkům. ⁹ Na cestě se setkaly se samým Ježíšem. Pozdravil je a ony padly na kolena a objímaly jeho nohy. ¹⁰ Ježíš jim řekl: „Nebojte se, jen jděte za mými bratry a řekněte jim, ať jdou do Galileje a tam se setkáme.“

Náboženští vůdcové podplácejí stráž

¹¹ Po odchodu žen se někteří strážci odebrali do města, aby ohlásili velekněžím všechno, co se stalo. ¹²⁻¹³ Ti hned svolali poradu s ostatními židovskými představiteli, aby se dohodli, co dělat. Potom štědře podplatili vojáky, aby mluvili shodně s nimi: „V noci jsme usnuli, a zatímco jsme spali, přišli Ježíšovi učedníci a ukradli jeho tělo.“

¹⁴ Pak vojákům slíbili, že doslechne-li se o tom místodržitel, uchlácholí ho a postarají se, aby z toho vyvázli bez nepříjemností. ¹⁵ Vojáci si tedy vzali peníze a rozhlašovali, k čemu byli navedeni. Tato verze se mezi židy rozšířila, takže tomu věří dodnes.

Ježíš dává velké pověření

¹⁶ Jedenáct apoštolů šlo do Galileje, na horu, kterou Ježíš určil jako místo setkání. ¹⁷ Tam ho uviděli, klaněli se mu, ale někteří pochybovali, že to je skutečně on. ¹⁸ Ježíš jim řekl: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. ¹⁹ Proto jděte a získávejte mi následovníky ve všech národech, křtěte je ve jméno Otce, Syna i Ducha svatého. ²⁰ Vedte tyto nové učedníky k tomu, aby poslouchali všechny příkazy, které jsem vám dal. A spoléhejte na to, že já jsem vždy s vámi až do konce světa.“

**Biblica® Open Slovo na cestu
Czech: Biblica® Open Slovo na cestu (New
Testament)**

copyright © 1988, 2000, 2012 Biblica, Inc.

Language: čeština (Czech)

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Open Slovo na cestu™

Biblica® Open Czech Living New Testament™

Copyright © 1988, 2000, 2012 by Biblica, Inc.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Creative Commons License

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/ or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Open Slovo na cestu™

Biblica® Open Czech Living New Testament™

Copyright © 1988, 2000, 2012 by Biblica, Inc.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/contact>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2023-04-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 9 Apr 2023

e08837ce-c353-52fb-bc01-a0e3b12ace4c